

KÖZGAZDÁSZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

XVI. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM

ÁRA: 80 FILLÉR

1974. FEBRUAR 14.

LAPUNK TARTALMÁBÓL:

Közélet és forradalmiság

„Farmigazgatási játék”

Kapun belül hová menjek?

A koncentrált időszak egy napjának két mozzanatát lestem meg fényképezőgéppemmel: táv-adatfeldolgozás oktatása a számítástechnika tanszék új géptermben, a gyakorlás nehéz percei a nyelvi laborban. (Fotó: Eszes István)

UTOLJÁRA

VITATHATATLAN, hogy az utóbbi időben a legtöbb vita a koncentrált létéről, megszűnéséről vagy meg nem szűnéséről folyik egyetemünk falai között. Persze vita ide, vita oda, tény, hogy idén utoljára koncentráltunk. Végre megszületett a döntés: általában megszűnik a koncentrált oktatási forma, kivéve a nyelvi koncentráltat.

Tehát koncentráltunk, ki kevésbé, ki jobban. Benépesültek a Makarenko utcai labor termek.

a nyelvi koncentrált idén is egyike a legnépszerűbbeknek. Ez egyben „alulról” is igazolja, hogy helyes ennek a formának a megtartása.

Népszerű a politikai gazdaságtan, talán ez a legörvendetesebb, hiszen közgazdász elkövetés nélkül alapos elméleti felkészültség nélkül.

A legkülönbözőbb matematikai koncentráltak — lineáris algebra, számítástechnikai gyakorlatok stb. — hasonlóan az elmúlt évi gyakorlatokhoz, közepes szeretetnek örvendenek hallgatóink körében.

Van egy olyan kurzus, amely eléggé ismeretlen, és noha esetleg túlhaladottnak tűnik maga a kérdés, mégis érdemes beszélni róla.

Bár a neve — ki tudja, milyen „felsőbb” okok alapján —

népművelési gyakorlat, tulajdonképpen falukutatásról van szó. Tíznapos előadás-sorozat — szociológia, pszichológia — után utaznak le hallgatóink vidéki városokba, falvakba. A szintén tíznapos kiruccanás célja megismerni egy kisebb település közgazdasági, művelődési és általában vett szociológiai problémáit.

A tapasztalatról azután dolgozatot kell írni. Sokan talán fanyalognak (mint ahogy az tavaly is megtörtént): megint egy lógós tantárgy. Pedig a népművelési gyakorlat ugyan-csak fontos képzési forma: megtanítja a leendő közgazdászainkat nyitott szemmel látni, és egy kis kóstolót ad a későbbi, igazi munka folyamán jócskán felmerülő egyéni, társadalmi problémákból.

VÉGÜL IS BÜCSÜZZUNK el a koncentráltól, abban a reményben, hogy a forma változásával oktatásunk tartalmi oldala is gazdagabb, sokrétűbb lesz az évek folyamán. És ha nem is koncentrált formában, de tartalmilag koncentráltunk az egyre és egyre megújuló feladatokra.

K

A visegrádi határozatok nyomában

Talán nem követünk el túl nagy merészséget, ha a visegrádi tanácskozás határozatait, az MSZMP KB emlékeztető novemberi határozataival hasonlítjuk. Mindkettőt egy több éve bevezetett reform előzött meg, s nem ezek teljes felülvizsgálatával foglalkoznak, hanem a menetközben keletkezett negatívumokat, visszahatókat igyekeznek kisebb korrekciókkal megszüntetni. A „decemberi” határozat nem egy lezárt folyamat végső eredménye, vállalkoznak benne konkrét leendő irányelvekkel, a közeli és a távoli jövőben hozandó intézkedések. A határozat nem akarta megelőzni a társadalomtudományi és metodológiai tárgyak összefüggéseit vizsgáló bizottságok munkáját, ezek figyelembevételére tavasszal kerül sor.

Szerkesztőségünk úgy érezte, érlelődésre tart számot, ha felkeresünk néhány érdekeltet, mondja el saját és tanszéke véleményét a határozatokról, a leendő intézkedésekről. Mindnyájan kérték, hogy elképzeléseiket, javaslatukat egy széles körben folyó munka egyik láncszemének, jelenlegi stádiumának tekintsék.

Kapcsolódva a középiskolához

Első kérdésünkkel Szép Jenő professzort kerestük fel: — Az első vagy a második félévben fog 4-ről 5-re növe-

kedni az óraszám? Milyen módszertani stúdiumok beindítását tervezi a tanszék? Hogyan hat a többi változtatás a matematika oktatására?

— A következő évtől analízissel fogunk kezdeni. Több ok szől emellett. A legtöbb „dőt” igénylő tárgy, a kapott plusz óra abban is jelentkezik, hogy az első félév hosszabb lesz, hiszen megszűnik a számítástechnikai koncentrált, a nyelvi koncentrációra csak a második félévtől kerül sor. E tárgy alapjait már tanulták a gimnáziumban, így a középiskolával való kapcsolat is szervezettebb válik. A második félévben kerül sor valószínűségi számításra, harmadikban a lineáris algebra, negyedikben a lineáris programozásra.

Az alternatív tárgyakról: Kétféle lesz, felzárkózást segítő és speciális többletet nyújtó. Mi azt szeretnénk, ha ez utóbbi valamiképpen pótolná a makroszaktikusoknál tanított harmadik félévet. Véleményünk szerint egy első

fiatalember 12 évi matematikai tanulás után már el tudja dönteni, hogy érdekli-e az a terület, amely magasabb matematikai képzettséget kíván, így ha az alternatív tárgyból kollektíván azonnal magasabb szinten kezdenének makroszaktikuson a harmadik félévet. E vizsgát egyébként később úgyis le kellene tennie. Még nem tudom, hogy ezt a törekvésünket mennyire fogja támogatni az egyetem vezetése. Az is érdekelne, hogy mi erről a diákok véleménye? Ha valaki később gondolná meg magát és nem vett fel ilyen speciál-kollégiumot, azoknak különböző vizsgával nyújtott módokat a felzárkózásra, a makroszaktikusokra jelentkezésre.

Úgyis változtattunk volna

A számítástechnika oktatásában bekövetkező változásokról a tanszék vezetője, Kiss Imre a következőket mondotta:

— Ha nem is így, de az oktatási struktúrán több oknál fogva változtattunk volna. Egrészt bejött az állomás, másrészt a harmadik évébe lépett oktatás leszűrt tapasztalatai főleg tartalmi vonatkozásban alakította volna alapképzési rendszerünket. Ide tartozik az is, hogy a KGST-államok között egyeztetés kezdődött a felsőoktatás egyes kérdéseiben, az itteni ajánlások, irányelvek szintén a változtatás igényével lépnek fel. A KGST-ajánlás pl. csak az

(Folytatás a 3. oldalon)

Barangolás a szakdolgozat körül I.

Egyes — nem hivatalos — források szerint azt a hallgatót, aki a második éven épségben túljutott, már az égl hatalmak sem menik meg a diplomától. Nos, jóllehet eme optimista álláspont bizonyos mértékig túloz, mindenesetre úgy vélem, talán nem haszontalan időtöltés szemügyre venni, hogyan is állunk valóban ezzel a magabiztossággal egyetemünkön. Vajon mennyire indokoltan érezzük (mert engedjük) zsebünkben e tiszteletré méltó okmányt, melynek elnyerése egy úgynevezett diplomamunka elkészítését és megvédését feltételezi. Miféle „munka” vajon a diplomamunka; e kiváltság számára rejtélyes és tiszteletré keltő írásmű előállítás? Mit tesznek, vagy nem tesznek azért a katedra két oldalán, hogy a többség első komolyabb és önállóbb szakmai megnyilvánulása méltó befejezése legyen az itt töltött éveknél, s egyben kellő mennyiségű — jogos — önbizalommal, ambícióval vértessze fel a kis szorongással küzdő pályakezdő szakembert?

Ha a közgazdászjelöltet végül elkerülhetetlenül utoléri a szakdolgozatírás kötelezettsége, hasznos, ha még a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt megkísérlji földeríteni, mi fán teremhet mégis ez a dolog, megpróbálja körbejárni a fogalmat. A barátkozás a szóval például azzal kezdődhet, hogy jókor elkezd kiipuhatólni, vajon a közgazdaságtudomány sűrű erejében neki személy szerint melyik fa a legszemrevalóbb, melynek „kidöntése” sem haladja meg a 24. óra előtt

Párttörténeti sorozat

Az általános kari KISZ-vezetőség párttörténeti előadás-sorozatát szervez egyetemünkön. A 6 előadásból álló sorozat a párt két világháború közötti történetének néhány fontos állomását öleli fel. A következő előadásokra az alábbi időpontokban kerül sor:

1. A Tanácsköztársaság bukása utáni első pártkongresszus

Előadó: Szabó Ágnes kandidátus, a Párttörténeti Intézet tudományos főmunkatársa. Időpont: február 22.

2. MSZMP

Előadó: Liptai Ervinné kandidátus, egyetemi docens. Időpont: március 8.

3. A KMP és a komintern

Előadó: Borsányi György kandidátus, a Párttörténeti Intézet tudományos főmunkatársa. Időpont: március 22.

4. KMP és a Népfőnt

Előadó: Pintér István kandidátus, a Párttörténeti Intézet tudományos főmunkatársa. Időpont: április 5.

5. Emigrációk a két világháború között

Előadó: Hajdu Tibor a történelemtudományok doktora, a Párttörténeti Intézet tudományos főmunkatársa. Időpont: április 26.

6. Az ellenállás és a kommunista párt

Előadó: Kállai Gyula, a Hazafias Népfőnt elnöke, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja. Időpont: május 2.

Az előadások kb. 1 órási időtartamúak, utána az előadók a felmerülő kérdésekre válaszolnak.

Téged is minden előadáson várunk!!!

FOTÓKIÁLLÍTÁS

Egymillió alkotás közül a legjobb ezret kiválasztani nagyon nehéz — objektív mércével szinte lehetetlen. Mégis, ha ilyen mércének fogadjuk el azt, hogy mennyire kapcsolódik a mű az Emberhez, az Ember életének jelenségeihez, a természeti erővel folytatott harcához, afölötti uralmához, uralmához önmaga fölött, ha objektív mércének fogadjuk el tehát ezeket — és miért ne fogadjuk el? talán nem azok? — akkor elmondhatjuk, hogy a Szovjetunió ma címmel a Műcsarnokban megtekinthető fotókiállítás rendezői jól válogattak. A kiállítás célja ugyanis éppen ez, a Szovjetunió életének és fejlődésének bemutatása embereken keresztül.

Nemcsak a fotósok, de minden látogató élvezettel szemlélheti a kiállított képeket, diákat, minden látogató megtalálja az érdeklődésének megfelelő felvételeket február 17-ig a Műcsarnokban.

Tanulmányúton az NDK-ban

DR. VÁGI FERENC, egyetemünk agrárközgazdasági tanszékének vezetője októberben hat hónapos tanulmányútra az NDK-ba utazott. December végén, januárban hazalátogatott néhány hétre, s így alkalmunk nyílt, hogy beszéljünk az eddigi élményeiről, tapasztalatairól.

— Milyen intézmény közvetítésével kapta Vági elvtárs a meghívást, és hol tölti ezt a hat hónapot?

— A tanulmányútot a Művelődésügyi Minisztériumtól kaptam, az NDK és a magyar minisztérium közötti szakemberekre vonatkozó megállapodás keretében utaztam az NDK-ba. Az ottani minisztérium ilyenkor kijelöl egy fogadó szervet, amely segíti szervezni az érkező vendég programját. Az én esetemben ez a halléi egyetem volt. Eddig ott tartózkodtam, de a továbbiak során még alkalmam lesz a lipcsei, berlini és a rostocoki egyetemeken szét-
—dp—

— Mivel foglalkozott Vági elvtárs Hallében? Milyen témát tanulmányozott elsősorban?

— Azt már említettem, hogy a tudomány terén bizonyos specializáció van az NDK-ban. Hallében például növénytermesztés, Lipcseben állattenyésztő szakembereket képeznek. Természetesen a kutatási területek is ennek megfelelően alakulnak az egyetemeken. A legújabb fejlesztési irány azt célozza, hogy a természetben is létrehozható ezt a specializációt egy bizonyos fokú koncentrációval párhuzamosan, s így áttérjenek az ipari módszertelmesre, a mezőgazdaságra is.

Ahhoz, hogy jól értjük miről van szó, tudni kell, hogy az NDK-ban jelenleg három típusú szövetkezet van, aszerint osztályozva, hogy mi a közös gazdálkodás alapja (csak a növénytermesztés közös, részben az állattenyésztés is, vagy mind a kettő). A három szövetkezeti típus mellett természetesen az NDK-ban is vannak állami gazdaságok.

gazdasági fakultás specializált, legnagyobb részt növénytermesztő agrármérnököket képez. Az egyetem szervezeti felépítése egészen más, mint a miénk, intézeti rendszer van. Én a halléi egyetem növénytermesztési intézetében voltam, egy agrárközgazdasági csoportban dolgoztam. Az NDK-ban jelenleg nem folyik agrárközgazdász-képzés, de rövidesen szeretnék beindítani, és ennek megszervezésére a halléi növénytermesztési intézetet megbízattam. Abban tehát, hogy az én fogadásommal őket bízták meg, praktikus szempontok is közrejátszottak. Így az ottani agrárközgazdasági szak szervezése idején tapasztalatcserére, illetve tapasztalatátadásra is van lehetőség.

— Azt már említettem, hogy a tudomány terén bizonyos specializáció van az NDK-ban. Hallében például növénytermesztés, Lipcseben állattenyésztő szakembereket képeznek. Természetesen a kutatási területek is ennek megfelelően alakulnak az egyetemeken. A legújabb fejlesztési irány azt célozza, hogy a természetben is létrehozható ezt a specializációt egy bizonyos fokú koncentrációval párhuzamosan, s így áttérjenek az ipari módszertelmesre, a mezőgazdaságra is.

Ahhoz, hogy jól értjük miről van szó, tudni kell, hogy az NDK-ban jelenleg három típusú szövetkezet van, aszerint osztályozva, hogy mi a közös gazdálkodás alapja (csak a növénytermesztés közös, részben az állattenyésztés is, vagy mind a kettő). A három szövetkezeti típus mellett természetesen az NDK-ban is vannak állami gazdaságok.

A FENT EMLÍTETT fejlesztési irány lényege, hogy 4-5 gazdaság közös növénytermesztésre rendezkedik be. Gyakorlatilag minden gazdaság különvállal egy növénytermesztő és egy állattenyésztő egységre. A 4-5 gazdaság közösen létrehoz egy növénytermesztési kooperációs osztályt, melynek élén az üzemből delegált vezetők állnak, a fő feladatokat — a kerületi tervvel összhangban — ők határozzák meg. Közben a „maradékából” az állattenyésztés specializációja is végbe megy. Ebben a társulási formában minden típusú szövetkezet és állami gazdaság is részt vehet. Előnye tehát nemcsak az, hogy koncentrálja a kis területű termelő egységeket, hanem a korábban egyéni állattenyésztést is bekapcsolja a közös gazdálkodásba és fokozatosan mind a növénytermesztésben, mind az állattenyésztésben meghatározott termékekre specializált, nagymértékben gépesített új gazdálkodó egységek jönnek létre. Végül a növénytermesztő és az állattenyésztő rész teljesen önállóul, külön üzemmé válik.

Az eddigi során a német kollégákkal való beszélgetések, a szakirodalom tanulmányozása során is ezzel a témával találkoztam a leggyakrabban. Jártam ilyen specializált növénytermesztő üzemekben, Lipcseben majd az állattenyésztésre specializált gazdaságokat fogom megnézni.

—nak

Tanszékvezetői értekezéslet

Február 4-én tanszékvezetői értekezletre került sor a nagy tanácsfőntben. Rektorunk bevezetőjében elmondta, hogy az első félévben tartott ellenőrzések, bár sokan adminisztratívnak, sértőnek érezték, mégis eredménnyel jártak, erősödött az oktatói-tanulmányi fegyelem. Felhívta a figyelmet, hogy a tanszéknek ne csak munkatársait, hanem más tanszék munkáit is kísérjék figyelemmel. A hallgatói számonkérés módszerében véleménye szerint túlságosan elharapódzott az írásbeli, volt olyan másodéves csoport, amelyik 35 dolgozatot írt az első félévben. A nyakra-főre alkalmazott írásbeli egysíkúvá teszi a tanulást, sok esetben leegyszerűsíti a gondolkodást, elszemélyteleníti az oktatást. Egészségesebb arány kialakítását szorgalmazta a szóbeli és az írásbeli számonkérés között. E kérdésben hosszú vitára került sor, számos érv és ellenérv hangzott el. Az egyetem vezetése kérte, hogy a tanszék

mérjék fel és jelenték be a dékánban. hány zárthelyit kívánunk az évfolyamozó félévben iratni. Az oktatási feltételek kérdésében három fontos dolgot jelentett be. Az egyetem szorgalmazni fogja a minisztérium felé, hogy minden oktató négyévente felváltva alkoztárszabadságra mehessen. Ezen időszakot azonban ne kizárólag disszertációk írására fordítsák, hanem a regenerálódást szolgálják, anyaggyűjtés, szakirodalom-tanulmányozás, nyelvképzés, matematikai ismeretek szerzése stb. Ugyanakkor várhatóan minisztériumi rendelet jelenik meg a közeljövőben, amelynek értelmében a docensi ki-nevezésig csak szerződéses állományban lesznek az egyetem oktatói. A harmadik bejelentés az éves bérfejlesztéssel kapcsolatban hangzott el. Idén átlagosan 5,2 százalékkal emelkedik oktatóink fizetése, a gyakornoki és tanárszegédi kategóriában az átlagot meghaladva 6,9, illetve 7,3 százalék lesz az emelkedés.

Határozat

A Rektori Tanács 1974. január 25-én tartott ülésén megtárgyalta a Kulturális Bizottság beszámolóját, és az alábbi határozatot hozta: a kultúrosztály továbbra is, mint az egyetem kultúrosztálya működik, amely részét képezi az egyetem Rektori Hivatalának; a kultúrosztály vezetőjét a párt- és KISZ-vb meghallgatásával a rektor nevezi ki. Az irányítás hatékonyságának növelése érdekében lehetőséget kell biztosítani, hogy a kultúrosztály vezetője egyben a KISZ-vb választott vagy meghívott tagja, illetve a KISZ-vb kulturális felelőse a Kulturális Bizottság tagja legyen. A Kulturális Bizottság vezetését az oktatási rektor helyettes látja el. Biztosítani kell, hogy a kollégiumi kultúrfelelősök, a Kulturális Bizottság tagjai legyenek. Az egységes gazdálkodás kialakítása érdekében a kulturális tevékenységre biztosított pénzalapok kezelésével és utalványozásával a kultúrosztályt kell megbízni. A biztosított költségvetési keret — legcélszerűbb felhasználása érdekében — a Kulturális Bizottság a társadalmi szervekkel együttműködve határozza meg a felosztási elveket és készíttse el az egyetem kulturális költségvetését.

A PÁRTNAPRÓL

Pataki János, az MSZMP Budapesti Bizottsága osztályvezetője beszélt szocialista építőmunkánk időszerű kérdéseiről egyetemünkön a február 6-i pártnapon. Az egyetem oktatóinak, dolgozóinak, hallgatóinak kérdései köré csoportosította mondanivalóját. Először Budapest lakóinak, dolgozóinak hangulatáról tájékoztatót sum-másan, kiemelve azt, hogy erős kritikai hang uralkodik építőmunkánk problémáival, visszafogással szemben. Ez a kritikus felelősségkeresés az önvizsgálat terén azonban lényegesen erőteljesebb. S ugyanakkor néhol — mintegy az előbbi folytatásaként is — a párt politikájával való azonosulás a tettek szintjén kevésbé valósul meg, mint gondolatilag, mint a véleménynyilvánításokban.

Az előadó a párt munkastílusának néhány alapvető emelést emelte ki. A párt együtt gondolkodik a munkástömegekkel és együtt valósítja meg a szükségszerű feladatokat. A párt politikája nem azért munkásjellegű, mert az utóbbi időben kiemelten is foglalkozott a munkásosztály helyzetével és annak javítását lényegesen meggyorsította, hanem mert a párt összes intézkedése, határozata eddig is folyamatosan szolgálta a társadalmat, a munkásosztály érdekeit.

Végezetül Pataki elvtárs a tennivalók között megemlítette az ideológiai képzés, harc fontosságát, hogy ennek szerepe — a szocialista országok szorosabb ideológiai kapcsolatainak erősítésével együtt — növekszik. Belső társadalmi, gazdasági építőmunkánk során harcunk kell a fejlődésünket gátló tényezők ellen. Többek között — arról szólva, hogy meg kell teremteni a jól, tisztességesen végzett munka becsületét, hogy megfelelő anyagi és erkölcsi következményekkel járjon — utalt az oktatásban kialakult helyzetre is, amennyiben szükségesnek látszik elérni azt, hogy azok az egyetemi tanárok, oktatók kapják a legnagyobb anyagi, erkölcsi megbecsülést, akik a legkiemelkedőbb oktató-nevelő-tudományos munkát végzik.

Pályázati felhívás

A Művelődésügyi Minisztérium és a KISZ Központi Bizottsága pályázatot hirdetett a diákhagyományok felkutatására és összegyűjtésére. Felhívással fordult a felsőoktatási intézmények állami és KISZ-vezetőihez, melyben kérték, hogy szorgalmazzák az egyetemi és diákelet tárgyi emlékeinek helyi összegyűjtését.

A Művelődésügyi Minisztérium és a Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága pályázatot hirdet a felsőoktatási intézmények régi, valamint jelenleg is élő diákszokásainak és hagyományainak felkutatására és összegyűjtésére, azzal a szándékkal, hogy a haladó hagyományok nevelő értékét, közösségformáló erejét felhasználva, azok a ma diákeletének szerves részévé váljanak. A pályázók az alábbi témakörök közül választhatnak (ezen belül a pályamunkák címe és témája szabadon alakítható).

1. Adott intézmény vagy intézménytípus régi diákszokásai, hagyományai és diákdalai.
 2. A diákközösségekhez kötődő élő szokások és hagyományok.
 3. A diákszokások és hagyományok nevelési szempontú elemzése és értékelése.
 4. A diákszokások és hagyományok keletkezése és további fejlődése.
- A pályamunkák a hagyományok összegyűjtésére, konkrét tapasztalatok feldolgozására épüljenek és tartalmaznak a diákszokás vagy hagyomány forgatókönyv szerinti leírását.

A pályázaton részt vehetnek a felsőoktatási intézmények oktatói, hallgatói, valamint volt diákjai. A pályázat jellegű. A pályamunkák terjedelme kb. 20-30 gépet oldal legyen. A pályamunkákat két példányban kell elküldeni 1974. június 15-ig a Felsőoktatási Pedagógiai Kutatóközpont címére (1085 Budapest, Rigó u. 16.). A pályadíjakat

a bíráló bizottság 1974 őszén ünnepélyes keretek között osztja ki.

PÁLYADÍJAK

hallgatók részére:

I. 3000.— Ft
II. 2000.— Ft
III. 1500.— Ft

oktatók és végzett hallgatók részére:

I. 5000.— Ft
II. 3000.— Ft
III. 2000.— Ft

A pályaművek színvonalától függően a pályadíjak összegét a bíráló bizottság felemelheti, vagy megoszthatja. A pályázattal kapcsolatban leveleiben vagy telefonon érdeklődni lehet a Művelődésügyi Minisztérium Felsőoktatáspolitikai Főosztály Nevelési Csoportjánál és a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Osztályán.

Nyelvi verseny

A KISZ Budapesti Bizottsága nyelvi versenyt hirdet orosz, német, angol, francia nyelvből, A és B kategóriában. A jelentkezés feltételeit lásd a hirdetőtáblákon. Határidő február 22.

Kerengő

Fotó: Eszes

Barangolás a szakdolgozat körül I.

(Folytatás az 1. oldalról)

venni, mint a jót, különösen feltűnt, hogy a taláimra megkérdőjeleztek nagy része kimondottan kevés ismerettel rendelkezik erről a tanulmányi mérföldkőről.

Hagyjuk most az alsóbbévfolyamok informáltságát, mert ez részben az érdeklődés érhetően enyhébb intenzitásáról, részben az egyetemi hirdetőtáblán alapuló tájékoztatásának hiányosságaiól fakad. A tanulmányi és vizsgaszabályzat is szűkszavúan, csak, mint az államvizsga feltevélektől utal a szakdolgozatra, de ennek céljáról, lehetséges tartalmáról, formájáról és elkészítésének menetrendjéről sehol sem esik szó (legalábbis nem ismerem olyan fórumot, mely a széles hallgatóréteg által elérhető lenne és a fentiekre választ adna). Szembeötlőbb ennél az, hogy

sok végzős sincs tisztában vele,

hogy mit várnak tőle, miért éppen az adott témák között választhat, mire jó az, amit csinál, s jó-e egyáltalán!

A szakdolgozatírás szorosan összefügg a szemináriummal és a szakmai gyakorlatokkal, mondhatni, ezek eredményeinek összegzése. Úgy tűnik, az egyéni szorgalomtól, amely a komoly munkának elsőrendű kritériuma, a diákok viszonylag szakdolgozatukhoz főleg szakszeminárium-vezetőjük ugyanerre vonatkozó nézetek, továbbá segítőkészségének függvénye. Ő ismerheti meg a hallgatóval a szakdolgozatírás célját, tártatja fel a követelményeket, vezetheti be a kezdő kutatót a munka technikájába. Tanszéke és oktatója válogatja, hogy ki mikor és milyen mélységben tekint fontosnak a fentiek átgondolását, a diákkal való közös elemzést. Tanár és diák munkatársi kapcsolatról vallott vélemény befolyásolja azt, hogy a tényleges munka során rövid pórázon mozoghat-e a hallgató, az alkotó együttműködést elősegítő, rugalmas szálak fűzik-e össze az irányított és az irányítót, vagy esetleg a másik véglet győz: csatangol a tudomány erdejében saját feje után, mely aztán könnyen teljes irányítatlanságba s ennek következtében ritka kivételtől eltekintve — télienségre csap át.

Alapvető tehát, hogy magának

a tanszéknek legyen koncepciója

és viszonylag gördülékenyen csiszolódott rutinja a szakdolgozatírás és előkészítésének lebonyolítására. A gazdaságpolitikai kutatócsoport vezetője, dr. Mária Antal elvtárs szerint az lenne az ideális, ha az egyes tanszéknek állandó témalistákkal rendelkeznie, melyek évről évre megfelelő válogatási lehetőséget nyújtanának a hallgatóknak. A „standard” témák előnye, hogy 2-3 évenként azonos szakdolgozatok beadására kerül sor, s ez az elbírálat megkönnyíti és egységesebbé teszi. Hátránya ugyanakkor, hogy lényegében olyan régen kiküldött problémákon rágódik az adott diplomásjelölt,

mely csak számára újszerű, gyakorlati szakembernek rutinfeladat. Ezt rövidesen a hallgató is felismeri, ennek következtében állhat elő az a nem ritka — etikailag kifogásolható jelenség, hogy szinte teljes körű diplomamunkát (természetesen forrásmegjelölés nélkül). Az olyan feladat megoldása, amely a szakma egésze előtt is nyitott kérdés, sokkal jobban „doppingolja” a hallgatót, ezzel szemben — megbízható mérce híján — komoly felelősséget ró a bírálókra.

A gazd. pol. csoport rendszerint vállalati szakemberek által javasolt témák közül választja ki a hallgatóknak szánt kínálatot. Ezzel többnyire a tanszéki elvekkel összhangban, jól körülhatárolt gyakorlati típusú feladatok. Feldolgozásukkal a jelölt bizonyíthatja, hogy tudományágának alapirányát, valamint eszköztárát elsajátította olyan fókáig, hogy a pályára alkalmassá vált. A diplomamunka Mária elvtárs szerint elsődlegesen már

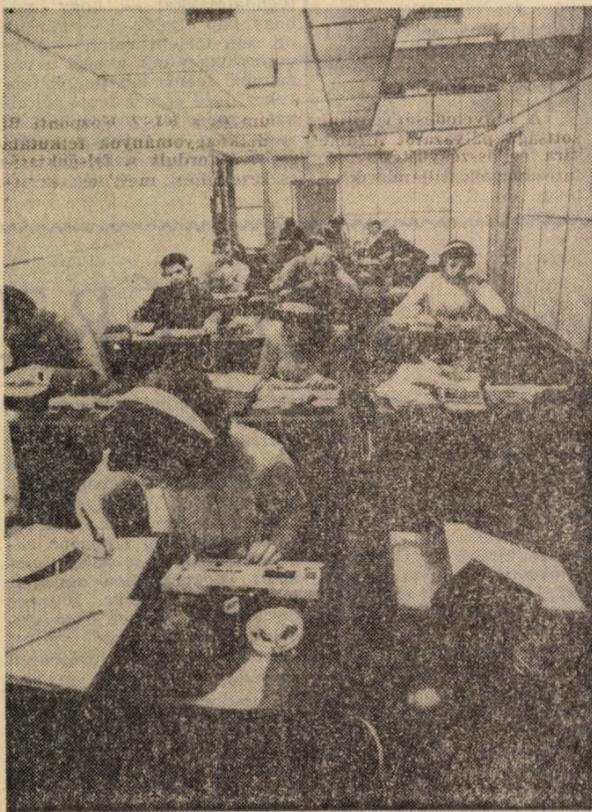
nem tanulási, hanem szakmai tevékenység

kell legyen. Ezért nem állhat csupán néhány szakkönyv elolvasásából, hanem főleg önálló adatgyűjtést és értékelést kell jelentse. A gyakorlatibb jellegű munka domináns szerepe persze a tanszék tárgyai természetéből adódik. Az elméleti és gyakorlati részek szükséges aránya a szakdolgozatokban tárgyanként eltérő.

A pénzügyi tanszék vezetője, dr. Hagelmayer István, a diplomamunka célját abban jelöli meg, hogy az évek során kötelező irodalomként „bekebelezett” elméleti alaptudást a diák ekkor a konkrét gyakorlati megoldásokon keresztül „váltja aprópénzre”. A kidolgozás során a hallgató szükség szerűen elmélyül a vizsgált problémák irrodalmában, új ismeretekre is szert tesz, sőt, előfordul, hogy egy-egy, az átlagost meghaladó felkészültségű hallgató új elméleti szempontra hívja fel a figyelmet, s ennyiben előre viszi a tudományt. A kari tanács által jóváhagyott, majd meghirdetett 13 téma (melynek mindegyikéhez elég részletes vázlatot is csatoltak) felöleli a pénzügyi rendszer minden ágát, így mindegyik szakos hallgató megtalálhatja az őt érdeklő területet. A szakszeminárium foglalkozásokon később ezeket az átfogó témákat kisebb speciálisabb részterületekké bontják, s ezek fogalmazódnak meg végül a szakdolgozatok címeiben. A nagy témák az egymást követő tanévekben kevéssé, az ezeken belüli kisebb témák gyakrabban változnak, de ha azonosak maradnak is, a módosult közgazdasági környezetben a hasonlónak látszó problémák is különböző megoldásokat követelnek. Ha a célt kijelöltük és a témát körülhatároltuk, a megvalósítást a szakszemináriumon és a szakmai gyakorlaton folyó munka színvonala határozza meg.

Szücs Györgyi

Hallgatni arany

Telt ház van a passzív-laborban (Fotó: Eszes)

A visegrádi határozatok nyomában

(Folytatás az 1. oldalról)

informatika egyes elemeit tekintve az alapképzésbe tartozóknak, így tulajdonképpen e kivételével a határozatot — melynek értelmében az alapképzést I. éven kell biztosítani — teljesíteni tudjuk. Az informatikát már idén is a harmadik félévben tanítottuk, azzal hogy a valószerűségvizsgálat és a második félévre kerül még jobb lesz a beépültsége, hiszen nagymértékben támaszkodhat a stúdiumra és megelőzi a felhasználói szintű képzést a statisztikai, számítási informatikát. Annyi lesz a változás, hogy a bevezetés a számítástechnikába koncentrált rendes félévi tárgyról lesz, a FORTRAN pedig, amelyikre továbbra is második félévben kerül sor, rövidebb lesz a februári koncentrációval. 66 óra helyett 44 óra áll rendelkezésünkre, az alálomás segítségével azonban a mintegy 30 százalékos idővesztés véleményünk szerint nem okoz 15 százaléknál nagyobb teljesítményvesztést. A diák azonnal kapcsolatba kerül a géppel, elemi műveleteket, mint összeadás, kiírás rögtön élesben gyakorolhat, nem kell addig várnia, amíg a teljes stúdium végén már kész programot tud csinálni.

Alternatív szeminárium keretében az első félévben a témába vágó szakágakra készülőknek tartunk készségfejlesztő gyakorlatokat, felzárkózást segítő stúdiumunk ekkor még nem lenne értelme, hiszen most kezdik tanulni a tárgyat, erre csak a második félévtől kerülne sor. Olyan szemináriumot is tervezünk, ahol feladatmegfogalmazási gyakorlatokat veszünk, közismert a közgazdák egyik legnagyobb hiányossága, hogy nem tudnak egy közgazdasági problémát gépre vihetően megfogalmazni.

A diáknak lesz nehezebb

A határozat előírja, hogy a statisztika jelenlegi 2-3-4-5. félévi oktatását a 3-4-5. félévre kell tördelni, az összes óraszám változtatása nélkül.

— Olé elvtárs, lesz-e problémánk?

— A tárgyat a matematika és a gazdasági szaktárgyak két oldalról szorítják, hiszen e kettő között kell statisztikai tanulmányainkat elhelyeznünk. A három félévről két félévre sűrűsödő általános statisztika elsősorban a hallgatók számára fog problémát okozni, nehéz lesz ennyi idő alatt megemészteni az anyagot és levizsgálni belőle. Idéig az első és harmadik félév végén kollokváltak, hogyan lesz ezután, még nem eldöntött kérdés. A tanszék részéről nincs akadály az anyag és óraszámok sűrítésére. Az egyféléves szakstatisztikáról annyit szeretnék elmondani, hogy helyettük 9 alternatív kollégiumot dolgozunk ki, várhatóan 1975 szeptemberétől kerülnek bevezetésre.

Sajnálom

Ismeretes, hogy a koncentrált oktatási forma kizárólag

a nyelvi képzés területére szorult vissza. A határozat ezen pontja nagyon sok tanszékünket érinti. Mindegyikkel természetesen nem áll módunkban beszélni, ezért egy olyan tanszékkel kerestünk fel, ahol elismerten jó kurzusokat tartottak. Antoniewicz tanszék docensétől a következők felől érdeklődtünk:

— Mi a tanszék és az ön személyes véleménye a koncentrált oktatási forma megszüntetéséről? Hogyan igyekszik a tanszék elérni eredményeit átmenteni?

— Pozitívnak tartjuk, hogy megszűnik a szorgalmi időszak. Eredményeinket úgy kívánjuk megőrizni, hogy fakultatív tárgyakat hirdetünk, esettanulmány-kurzusokat, döntéshozatal, készletgazdálkodás stb. Ilyenek már tavaly is voltak, de most a koncentrált megszüntetésével e forma jobban előtérbe kerül. Egy-egy ilyen esettanulmány felöleli az itt és máshol tanultakat, módszereiben, formájában nagy a hasonlóság közte és a koncentráció között, mondhatnánk, hogy tulajdonképpen egy félévre széthúzott koncentráció.

Személy szerint sajnálom, hogy megszűnik, nem azt, hogy a régi fajta, hanem, hogy most már egyáltalán nincs remény más formájú bevezetésre. Különösen felsebb évfolyamon szaktárgyak esetében nagy hasznát láttam. Na, de hagyjuk, hiszen megszűnt a koncentrált. Fakultatív tárgyainkat nem sorolom fel, hiszen tulajdonképpen minden tárgynak fakultatív, a jelentkezők bármelyik tárgyunkat látogathatják, tömeges igény jelentkezése esetén őket érdeklő témákból is szívesen indítunk szemináriumot, szakszemináriumot.

Kettőn áll a vásár

Ha már itt tartottuk, megvagdunk az alkalmat — és a szakszeminárium munká felől is érdeklődtünk Antoniewicz tanszék vezetőjétől:

— Tanszéki oktatóink meglehetősen leterheltek, némelyikük 100 órát is tart egy hónapban. A különböző csoportok egybeesése folytán van aki négy szakszemináriumot vezet. Ennek ellenére úgy érzem, hogy ezek a szakszemináriumok jobbak, mint amit külső oktatók tartanak. Nagy a teremhiány, a külsők unják az állandó teremkeresést, sokan munkahelyükön tartják emiatt a szemináriumot, ez mindenképpen a fegyelm rovására megy. A diákoknál is tapasztaltam negatív jelenségeket.

Erkölcsei elismerést

A szakmai gyakorlat változásának ügyében egy olyan oktatót kerestünk fel, aki sokáig működött a gazdasági életben, így mindkét oldalt alaposan ismeri. Neményi István egyetemi tanár több mint húsz éven keresztül volt a Magyar Beruházási Bank igazgatója.

— Nagyon egyetérték a második gyakorlat februárra való előrehozásával. Nemcsak azért, mert a fiatal végzős hallgató utolsó nyarán megérdemelten pihenheti ki több éves fáradozását, de az oktatás is jobban, szigorúbban ellenőrizheti tevékenységét, hiszen a szorgalmi időszakra esik. A gyakorlat ily módon a szakdolgozat elkészítését is megelőzi, nem a végleges formába öntés, hanem a felkészülés, anyaggyűjtés időszakába esik, azonkívül a vállalatoknál, intézményeknél is jobban ráérnek, kevesebben vannak szabadságon, mint nyáron.

Rendkívül fontos, hogy a szakszeminárium vezetője felismerje a hallgató érdeklődését, képességét, hogy olyan helyre küldje, amelyik megfelelő kutatási vágyának, ambíciójának.

Döntő kérdés az instruktorok kiválasztása. Jó, hogy fel-emeljük az ösztönzőket, de nem ez a leglényegesebb. Meg kell keresni azokat az embe-

reket, akik szívesen adják át tapasztalataikat, van bennük pedagógusi hajlam és képesség. Sok értékes ember van, aki esetleg más okok folytán a munkahelyén kevésbé van kihasználva, vagy kevésbé áll reflektorfényben, nekik az idejük is több lenne az instruktori teendő ellátására. De elsősorban erkölcsi elismerésben részesítsük őket! Ez idéig a nullával volt egyenlő, azzal, hogy postán elküldjük a pénz, még semmi sincs elintézve, még ha többet is fognak kapni. Legalább tanszékvezetői szinten, de el tudom képzelni, hogy a dékán vendégül látja őket egy beszélgetésen, egy felszólítás, egy köszönőlevél kíséretében mindjárt másképp minősül a díjazás.

Feljebb és többet

Idézet a határozatból: „Meg kell vizsgálni a filozófia oktatásának felsőbb évfolyamra helyezését.” Vagyis érezhetően Visegrádon nem alakult ki egységes álláspont, másrészt a határozat nem akart elébe venni a kérdést összefüggésében vizsgálati bizottság jelentésének. Mi a tanszék véleménye felől érdeklődtünk Kiss Artur tanszékvezetőtől.

— A felsőbb évre helyezést már korábban is kértük. Nézzük csak az előnyeit. Bejön a hallgató a középiskolából, igencsak különböző szintű világnézettel, az egyetemi tanulási módszerekről még fogalma sincs, és akkor nyakonöntjük a filozófiával, abból is a legelvontabb részzel. Ráadásul I. évre még egy csomó elvont tárgy zsúfolódik össze.

Egy másik érv. Ha a filozófiát úgy akarjuk oktatni, hogy megalapozza a szakmai ismereteket, az is kell, hogy előtte tanítsunk ilyesmit. Nyersanyag híján nem tudja elvi-módszertani szerepét betölteni. Nehézséget okoz az is, hogy az év végi szakosodás szétrobbantja a csoportokat, új csoport, új tanár, pont a szigorlati félévben, mire összerázdódnak, eltelt a fél szemeszter.

A felsőbb évre helyezést el-lenérvéként hangzott el, hogy a filozófiának kell a politikai gazdaságtan tanulmányokat megalapozni. Szerintem ez egy mítosz. A két tárgy ugyanis egyáltalán nincs, nem is lehet szinkronban. Mikor a pg-ből a termelő erők tanítják, vesszük mi a filozófia tárgyát, az értéktörvény elemzésénél még nem fejeztük be a marxista filozófia előzményeit. A földjáradékra a dialektika törvényeinél tartunk, és így tovább. Pont a politikai gazdaságtant kell megalapoznunk? Miért nem ezzel együtt a későbbi szaktudást?

Az azonban mi a felsőbb évre helyezésnél még jobban szeretnénk, ha több órát kapnánk. Korunk új követelményeket támaszt velünk szemben, mi annak eleget akarunk tenni. A régi kereteket teljesen túlfeszítettük. Hallgatók is gyakran felvetik, alig jut idő a vitára. Hogy jutna, némelyik részt húsz perc alatt kell lehadarnia a szemináriumvezetőnek. A filozófiát pedig nem lehet a jegyzetből megtanulni.

Hosszas rekonstrukció elé nézünk

Bár a határozatban nem szerepel, a visegrádi tanácskozás felmerült az égető teremhiány, hiszen az oktatás tartalmi színvonalának emelése többek között ezen is múlik. Erre a kérdésre választ várva főmérnökünk, Papp Béla tanszék vezetője:

— Papp elvtárs, milyen terembővítéssel számolhatunk az elkövetkezendő években?

— Hosszú évek erőfeszítésével során, most már valószínűleg több érdemleges lépésre is sor kerül. Nemrégiben fogadtam el a minisztérium rekonstrukciós elképzeléseink közül a minimálisat. A rekonstrukció valószínűleg 8-10 évet is igénybe vesz, a teremprobléma belátható időn belül tehát csak nagyon kis mértékben nyer megoldást.

Farkasházy Tivadar

Mintafelelet

Idéges vagyok egy kicsit. Az utóbbi időben többször is köztölték velem, hogy csinálnék kritikával. Innen is, onnan is hallom, hogy minek ugrál az ember, minek idegesíti a tanárokat, van azoknak jobb dolguk is annál, mintsemhogy a hallgatók (akár jogos) csip-csup panaszait, ingerkedő döféseit figyelembe vegyék. Jó viszony a tanár és a diák között — ez valóban elsődleges cél, csak sajnos gyakran a jó viszonyból amolyan felszíni, látszatnyugalom keletkezik. Úgy gondolom azonban, hogy kritizálni mindig is kell, bátran (de sokszor biztatnak ezzel) és elevenbevégaon. Erdemes időnként Descartes mondására gondolni: „Kétkedem, tehát gondolkodom...” Igen, kétkedni kell, kritikusan kell mindent fogadni, és ez nem jelent egyet a rossz-májúsággal, ennek az ellenkezőjét gyakran állítják, nos igen, a leggyakrabban a kritizált személyek.

Mindezeket előljáróban szükségesnek tartottam elmondani. Ugyanis megint — kritizálok. Nem nagy dolog az egész, de diákjaink körében elég sok vitára adott al-

kalmat. Arról van szó, hogy az elmúlt szemeszterben mind politikai gazdaságtanból, mind pedig filozófiából úgynevezett röpdolgozatokat (vagy tesztek) írtak. Saját börmöm (és tanárainm szintén) tapasztaltam azt, hogyan ment végbe feleleteim értékelése. Mind a két tanszék írásos mintafeleletet adott ki oktatóinak. A minták általában szó szerint tartalmazták a helyes feleletet, de legalábbis nagyon szorosan körülhatárolták a még elfogadható választ. Tehát tulajdonképpen az történt, hogy tanáraink szájába rágták (és ezt írásban is rögzítették), hogy mi a helyes meghatározása teszem azt az államnak, vagy hogy Friss István mit ír (szóroló szóra) a kötelező irodalomként megadott művében.

Egy példátó véleményem szerint erre igenis szükség volt, így lehetett csak egységes követelmény- és elbírálszisztéma alapján értékelni hallgatóink munkáját. Persze ebben van igazság is. De ha arra gondolok, hogy végeredményben egyetemünk tudományegyetem, oktatóink egyetemi tanárok, docensek, adjunktusok, akkor kicsit nevétséges dolognak tűnik az effajta ellenőrzés. Úgy vélem, hogy az ilyen módszerek bevezetésekor az illetékes tanszékeken jobban meg kellett volna fontolni azt, hogy milyen gondolatokat, ellenérzést, gúnyos véleményeket szül a mintateszt a hallgatók körében!

(k)

ÖSZTÖNDÍJ KAPCSÁN...

Lassan múlik az idő (Fotó: Eszes)

SOKAN ÖRÜLÜNK ANNAK, hogy végre elérkezett a tanulmányi ösztöndíjak megvitatásának ideje.

De — ha lehet — most ne az anyagi oldalról közelítsük meg ezt a kérdést, hanem figyeljünk oda arra is, hogy az ösztöndíjvita során területekre kerül sokunk eddigi, féltéves munkája: egyrészt tanulmányi, másfelől politikai, közéleti tevékenysége is. Ebből az aprópótló hadd szóljak néhány szót az elmúlt időszak munkájáról, főképpen mozgalmi tapasztalatairól.

Ami általánosan elmondható: a kezdeti lendület után egyenletes munkáról kevésbé beszélhetünk, mint inkább időszakos fellángolásokról. Ezt a hullámzást azután teljes lankadás követte, aminek fő jelszava: „Ja, kérem tanulunk, készülünk a vizsgaidőszakra — és ezért semmi másra nem érünk rá! — Nehéz az első időkben bent maradni.” (Ez igaz.)

Vizsont, ha elfogadtuk ezt az álláspontot, akkor állapítsuk meg; hogy a vizsgaidőszak elmúltával, azt kipihenve most itt a lehetőség, még sok új áll szabadon előttünk, aki esetleg nem kezdett bele, vagy úgy érzi, hogy még inkább bele tudná vetni magát a munkába, annak most semmi akadálya.

Kevélynyeregű Vaskapuig közgazdászokkal voltak tele a turistaházak. Összegyűltek a csoportok, és megbeszéltek az elmúlt féltéves tapasztalatait, a jövő terveit. A gézaházi turistaházban is ott voltunk — alapszervi vezetők illetve az évfolyam vezetőség — és itt többször esett szó arról, hogy igen sok bennünk az igény csak ez nem tör a felszínre.

Pedig nagyon igaz megállapítás az is, hogy közöttünk rengeteg a mozgalmi vezető: szinte minden második ember iskolai KISZ-vezető volt. Azt hiszem, nem kell ahhoz feltétlenül funkció, hogy valaki tevékenykedhessen önálló feladatokkal is lehet munkát végezni! Ne csak a vezetőtől várjuk, hogy mint a vezetőlámpát a szánkba tegye, illetve élénk tállalja, a feladatok! Ugyanakkor viszont azt várjuk el tőle is, hogy önmagával szemben követelményeket támasszon és azokat maxímálisan teljesítse is. Hiszen egymásra utaltak vagyunk, mint a fogaskerékrendszer tagjai, így valamelyikünk hullámozó tevékenysége, vagy esetlegesen kihagyással nemcsak az ő fogainak kihullását, de

az egész szerkezet meghibásodását eredményezi.

— A KÖVETELMÉNYEK KAPCSÁN állapodjunk meg abban, hogy a KISZ-munka nemcsak konkrétan manuális, effektív fizikai tevékenység, vagy látványos produkció végrehajtását jelenti, hanem a tanulmányi munka területén kifejtett foglalkozás, szíves, rendszeres foglalkozkodás és a tanulmányi munkán túl, annak környezetébe eső minden tevékenység, illetve azok formája is a KISZ-élethez tartozik.

Nemcsak a szakosodás választója előtt állunk. A tanulásra fordított idő gazdaságosabb beosztása miatt megnövekszik a „szabad időnk”. Ez mindenkit arra serkent, hogy minél tartalmasabban töltsék ki az idejét. Ennek kereteit, lehetőségét a KISZ-ben meg lehet találni!

Hiszen a KISZ-tevékenység a szervezeti kötelezettségeken (taggyűlésen, stb.) túl, a mi saját profilunk életünk minden területére átnyúlik. Csak meg kell keresni a megfelelő formát, lehetőséget erre! Esetleg — és az esetek túlnyomó többségében — még segít is az együttes tevékenység a kutatástól a szórakozásig; szerencsésebb mint az egyéni útkezes.

telét, hanem valósítsuk meg aprólékos, kitartó munkával.

Hassa át tevékenykedésünket felelősség, komoly fejelem, ami például az előttünk álló nagy feladathoz: a jellemzőek elkészítéséhez szükséges. Hiszen, ha ezt nem a fenti módon végezzük, akkor az nem éri el célját, és saját eredményünk még a magunk számára sem lesz elfogadható. Viszont ha olyanokról kell jellemzést készítenünk — az lenne a szerencsés, ha ebbe mindannyian beletartoznánk —, akik napról napra rendszeres, kitartó, becsületos munkát végeznek, mint a tanulmányi, mind bármely más területen, akkor ennek nemcsak az indexben, de az egyéni, emberi értékekben is meg lesz az eredménye.

Tehát legyünk önmagunkkal és társainkkal szemben igényesek, vállalásainkban, azok végrehajtásában, értékelésében egyaránt!

Ezek sodrásába igen könnyű beletámaszkodni, és azután benne feledkezni, mindössze annyi kell hozzá, hogy körülnézzünk, nyitott szemmel éljünk társaink környezetében, a hirdetőtáblák és falújságok között. Remélem sikerül.

Erdei Péter

Az I. évf. agit.-prop.-titkára

Egyenlő lehetőségek, különböző hátrányok

Az egészséges társadalmi struktúra fenntartása érdekében szükséges, hogy az új értelmiségi réteg, a munkásság és a parasztság arányának és a társadalomban betöltött vezető szerepének megfelelően alakuljon.

Oktatási rendszerünk elvben egyenlő lehetőségeket biztosít mindenkinek a tanuláshoz képességei kibontakoztatásához, de hiányoznak ehhez az egyenlő feltételek. A gyakorlatban ugyanis minél magasabb oktatási szinten vizsgáljuk a tanulók származás szerinti megoszlását, annál inkább meghatározott, de a társadalmi struktúrától eltérő összetételt találunk.

Az értelmiségi szülők gyermekeinek 22 százalékaival szemben a szakmunkások gyerekei közül 5 százalék, a szegény munkások gyerekei közül pedig mindössze 3 százalék emelkedik értelmiségi sorba.

A gyerek személyiségének kialakulásában ugyanis csak egyik tényező az iskola, legalább ilyen lényeges szűkebb környezetének elsősorban a család nevelő hatásának szerepe általános műveltség szintjére, készségei kifejlődésére, értékrendszerére igényességére önmagával, környezetével szemben.

A család nevelő-formáló hatását elsősorban a szülők által végzett munka, tehát a társadalmi munkamegosztásban elfoglalt helye, s ezáltal megkövetelt iskolai végzettsége determinálja, hiszen ez határozza meg kulturális anyagi helyzetüket, értékrendszerüket. Társadalmi szinten nézve tehát döntő, hogy a szülők milyen osztályhoz, réteghez tartoznak.

Elsősorban a munkásság és a parasztság ezen belül is főleg a fizikai munkát végző dolgozók gyermekei azok, akik otthoni környezetüktől nem kaphatnak kellő segítséget személyiségük megfelelő alakításában. Így már az általános iskolába való beiratkozásakor különböző szinten állnak, az iskola egyenlő lehetőségei nem ellensúlyozzák az eltérő otthoni környezet hatását, így a hátrány fokozódhat mind tanulmányi, mind a készségek fejlődésében, a képességek kibontakoztatásában, fejlesztésében, általános műveltség területén. Ezeket a különbségeket az oktatási rendszer területi egyenlőtlenségei csak fokozzák.

A lakosság keresőképes fizikai dolgozóinak aránya 71,3 százalék, ezzel szemben például a budapesti gimnáziumokban a fizikai dolgozók gyerekeinek aránya 28 százalék (az elit gimnáziumokban 15-19 százalék, külvárosi gimnáziumokban 50-60 százalék). A fizikai dolgozók 71,3 százalékos arányát a tudományegyetemek 35,4 százalékban reprezentálják.

A hátrány csökkentésének lehetősége

A teljes megoldás az lenne, hogy ne legyenek olyan körülmények, melyek visszahúzó erővel hatnak. A jelenlegi oktatási — és gazdasági struktúrára mellett azonban egyelőre csak a hátrány csökkentésének módjaitól érdemes beszélni.

Az erre irányuló tevékenységnek komplexnek kell lennie: egyrészt időben át kell foglania

az óvodától az egyetem elvégzéséig — egész nevelési-oktatási rendszerünket, másrészt a tanulmányi segítség mellett az egyéb, elsősorban kulturális hátrányok csökkentését is feladatának kell tekintenie.

A személyiség kialakulásának hatékony befolyásolása elsősorban személyes foglalkozás révén valósulhat meg.

A fenti feladatok elsősorban az oktatási rendszer fejlesztésével oldhatók meg, ez azonban nagy anyagi, szellemi erőforrásokat és hosszú időt követel. Így a társadalmi akcióknak komoly szerepe van és lesz az elkövetkezendő időkben is.

Az utóbbi években a legkülönbözőbb társadalmi szervek munkálkodnak azon, hogy a hátrányos helyzetű fiatalokat ellensúlyozzák.

Iskolai, tanácsai, szakszervezeti és KISZ előkészítő tanfolyamok, az iskolában korrepetálás és szakkörök, művelődési házakban előadások és klubfoglalkozások működnek. Ez

a sokféle akció azonban nem alkot egységes folyamatot az egész megteremtése a továbblépés fontos feltétele. Probléma az is, hogy eddig, főleg közvetlenül az egyetemre előkészítő tanfolyamok jöttek létre, így a komplex segítség korábbi láncszemei hiányoznak,

másrészt a foglalkozások elsősorban szakmai jellegűek, ezért a hátránynak eleve csak egy részét csökkenthetik hatékonyan.

Studium Generale

A társadalmi akciók között jelentős helyet foglalnak el az egyetemi KISZ-szervezetek által szervezett felvételi előkészítő tanfolyamok, melyek elsősorban hozzájuk jelentkező tehetséges munkás-paraszt származású fiatalokkal foglalkoznak.

1970-ben az elsők között jött létre egyetemünk Studium Generale akciója. Néhány szót négy év alatt kialakított munkamódszerünkről.

A felkészítés két évig tart, évfolyamonként, mintegy 500 középiskolás részvételével. Munkamódszerünkben 200 egyetemista tevékenykedik. (Ez

egyetemünk legnagyobb szakbizottsága.) Szeptemberben az ország több mint 100 vidéki középiskolájába küldünk ki levelet, melyben mind egyetemünkről, mind a stúdiumról tájékoztatjuk a harmadikos középiskolásokat.

A beérkezett jelentkezések alapján választjuk ki azokat, akiknek körülményei szükségessé teszik segítségünket.

Mivel a segítség előző láncszemei a legtöbb helyen hiányoznak, ezért mi már csak azokkal tudunk foglalkozni, akiknek kialakult a továbbtanulási igénye.

A levelezés október végén 8-10 fős kis csoportokban kezdődik meg matematikából, politikai ismeretekből és történelemből, vagy politikai gazdaságtanból. Kéthetenként érkeznek le a feladatok a középiskolásokhoz, akik megoldva küldik azokat vissza. A nyári táborig a levelezés az egyetlen kapcsolat előkészítő és a középiskolások között. Ezért

egyetemistánk feladata, hogy a beküldött levelek kijavításán, a szakmai segítségnek kívülről igyekezzenek „személyes” kapcsolatot is kialakítani a középiskolásokkal, mindjártban megismerni őket, igény-szintjüket, értékrendjüket alakítani. Ebből is látszik, milyen sok múlik a mozgalmában részt vevő egyetemisták személyiségén.

Az áprilisi felvételi dolgozat és a levelezés javaslata alapján választjuk ki azt a 160-200 középiskolást, aki a nyári táborban részt vehet. A tábor 10-12 napja alatt átlag napi 6 óra tanítás van. A tananyagok a középiskolás anyagot úgy rendezzük, hogy az órák önálló gondolkodásra, az összefüggések felismerésére, gondolataik kifejtésére, önbizalmuk megerősítésére adjanak lehetőséget.

Ezeknek a céloknak a megvalósítása döntően a szemináriumi vezetők felkészültségén, tudatosságán, felelősségtudatán, és egyéniségén múlik.

A szabadidőben olyan programokat szervezünk, melyek elősegítik a készségek felszínre jutását, az általános műveltség kérdéseiről iránti érdeklődés fokozását, az igények fejlesztését, a személyiség közös alakítását. E munka erősítése fontos feladatunk, s elsősorban a szemináriumvezetőkön múlik.

A tábor után mind a táborban résztvevő, mind az oda be nem került gyerekekkel tovább folytatjuk a levelezést. Az előkészítést a tavaszi szünetben 8-10 napos tábor zárja be.

Budapesti középiskolások részére két éves tanfolyamot tartunk. Foglalkozások szombat délutánonként az egyetem épületében vannak. A rendszeres szombatokénti bejárás és az állandó készíltés nagyobb akaratot kíván, mint a tábori részvétel. Talán egyik legfontosabb problémánk itt,

hogy a budapesti középiskolások nem kellően tájékozottak a Studium Generale-ről, mivel az iskolákkal nincs közvetlen kapcsolatunk. A jelentkezők zömét néhány iskola adja.

Mozgalmunk céljának és módszereinek előbbi ismertetése már lehetővé teszi, hogy akcióknak fejlesztésének néhány fontos láncszemét szemügyre vegyünk. Megvizsgáljuk munkánk eredményességét, a hátrányos helyzetű egyetemünkön, s hogy mit kell tennünk az egyetemünkön ennek csökkentésére. Cikkünk folytatásában ezekre a kérdésekre keressük a választ.

Muraközi — Kardos

KÖZÉRZET ÉS

A lap legutóbbi számában olvashattuk Zimányi Zoltán elmélyült, nagy igényű, szinte tanulmányosra méltó írását a forradalmiságról. Le kell szögeznem, hogy teljesen egyetérték vele. S hogy mégis csatlakozva „szellemi életünk” kisebb egyéniségeihez, szerény, bizonytalan hangommal gyarapítani szeretném a hozzászólók több szövegét, annak oka csak az, hogy egy magatartás — szerintem nem egyedi jellegű — ellen szeretnék szólni. „Fecseg a felszín, hallgat a mély” — idézte cikkében Zimányi. Nos, én önértetesen vállalva a következményeket, egy ilyen „fecsegésre” vállalkoznék, s így előre bocsánatot kérek mindazoktól, akik írásomból sok minden egyéb mellett az elmulasztást is hiányolni fogják. A mondanóm egy barátomnak szól. „Sit venia verbo” fejezték be írásaikat a régi latinok, én így kezdem: „Bocsássatok meg a szóért!”

„Zuhany alá zseni-üstököd! Keresd meg hivatásod ember az emberek között: avagy máris kezd el a sirtásod, ha nem jársz közöttünk emberi szemmel és emberi szívvel” (Benjámín László).

A forradalmiságról szeretnék veled vitatkozni. Ez a fogalom mostanában nagyon divatosá vált, nap mint nap használjuk, gyakori téma lett. Ennek megvan a maga rossz és jó oldala is. Jó, mert olyan kérdés ez, amelynek ébren tartása, állandó elemzése egy szocialista társadalom számára nélkülözhetetlen. Hisz napjainkban a szocialista társadalom építése során a forradalmiság, az előre nézés az állandó szembesítést követelő kíméletlen igényességet, a belső lelkiismeretet, a mindig elégedetlen, a mindig figyel-

A VIZSGAIDŐSZAKBAN

— mint ahogy általában szilveszterkor is sok ember — talán mindenki tett fogadalmat arra, hogy a jövő félévben rendszeresen, folyamatosan fogja tanulni a tárgyakat, a szemináriumokra is pontosabban készül, vizsgaidőszakját másképp osztja be... és sokkal nagyobb eredményeket fog így elérni. Ezek a tervek szépek, megbecsülendők — éppen ezért hívom fel a figyelmet, hogy ne hogy úgy történjen — mint a szilveszteri fogadalmakkal —, hogy néhány nap elteltével — mintha mi sem történt volna — újra visszazökkenünk a régi vágyágyba. Igenis készítsünk terveket (lásd erre a fenti példát): csoportok összejevetele, vagy akár az októberi alapszervi munkatervet), de ne csak vállaljuk ezek véghez vi-

Fogyókúrázóknak!

Nem vált be az eddigi fogyókúra-recept?

Vacsorázatok szombatonként a menzán!

A biztos siker elmaradhatatlan. A szombati szokásos menü a következő: pár dkg gépsonka vagy szalám, garantáltan zsirmentes, esetleg egy mini vajjal. Kenyér már nem tartozik hozzá, erre vigyázzatok, a menzán nem is kaptok, de vásárolni is tilos. Ha pedig már elérte a kívánt súlyt, tanácsos szombatonként valahol máshol vacsorázni.

— KI

a réteg. Ők nem kérdeznak, nem várnak válaszokat. Ők azok, akikről így ír a költő:

„Az elégedettek mindig elégedettek
Ők voltak mindig a legelégedettebbek
Csak elégedettek, eleszegettek
nem veszedtek, nem feszegettek”

Ők a maradéka annak a kornak, amelyben a leggyakoribb atyai intenció az volt, hogy „fiam, ne politizálj, mert megütheted a bokádat!” Minden elnyomó rendszernek ők voltak a láthatatlan szövetségesei. Ők bólogattak, mikor bólogatni kellett, ők tapsoltak, mikor tapsolni kellett, s ők hallgattak, mikor éppen hallgatni kellett. Persze érdekes, hogy maradékvoltukhoz képest még ma is elég sokan vannak. Reménykedjünk abban, hogy Krisztus is kikergette a kufárokat a templomából? Ezzel nem sokra menénk. A külső szempont, a külső szemlélet nem érne sokat. Mert egyet jegyezz meg: magadat a dolgoktól függetleníteni nem tudod. Részese vagy te is! (Persze ez közhelyszerű igazság. Vörösmarty is megírta már a Szózatban.)

Sok minden nem tetszik neked. Hidd el, mások is így vannak ezzel. Nem tetszik az, hogy még ma is él a konformizmus. Sokszor még ma is (és az egyetemen is) jobban „kifizetődik” az előbbi magatartás. A „nem az én asztalom” mottójú kritikátlanság, a „becsüld meg magad” feltétlen lojalitása a tekintélyekhez, mind létező magatartások. Azon az egyetemen is, amelyet a leginkább politikai jellegűnek mondanak. Sokan vannak még (akikről nagyon találóan állapítja meg Király István, hogy ostobaságukat,

Gyakornokok – Pécssett

A pécsi kihelyezett nappali tagozat 53 oktatójának több mint kétharmada fiatal. A legfiatalabb gyakornokok közül kettőt – Gally Gabrielt, és Kiss Györgyöt faggattam ki a pályakezdés nehézségeiről.

– Hogyan kerültetek ide?
– Véletlenül – válaszolja Gally Gabi. – Piackutatásból írtuk a szakdolgozatunkat mindketten. Sándornéhoz jártunk szakszemináriumra, és ő szöveg, hogy van ez a lehetőség.

– Milyen volt először bemenni a szemináriumra, és leülni az asztal másik oldalán?

– Azt soha nem felejttem el. Valóságilag bedobtak a mélyvízbe bennünket.

– Először úgy volt, hogy én csak januártól leszek lenni, de aztán szükség volt az emberre. Október 1-én jöttem le, és október 13-án volt az első szemináriumom. Emlékszem pén-teki napon. Azt az izgalmat!

– Hogyan készültök fel egy-egy szemináriumra?

– A felkészülés két okból volt nehéz. Egyrészt én piackutató vagyok, és az elmúlt fél évben szervezést kellett tanítanom: Az áruforgalmi folyamatok szervezését. Másrészt azért volt nehéz, mert a tanszéknek is ez volt az első negyedik évfolyama. Most írta a tanszékvezető a jegyzeteket, most alakult ki az anyag, amit tanítani kellett. Amit az egyetemen tanultunk attól sok helyen eltért ez. Nem volt mese, elő kellett ásnia a dolgokat innen-onnan.

– Olyan tárgyat tanítottam – meséli Kis Györgyi – amilyen eddig nem is létezett. Piackutatás néven ugyanis általában fogyasztási cikkek piackutatásával foglalkoznak. Most először tartottunk egy félévet a termelőszekciók piackutatásáról. Elég kevés anyag volt hozzá, inkább most született menet közben.

– Nem okoz nehézséget, hogy semmiféle tanárképzést nem kaptatok?

– Itt elsősorban szakmai tudásra van szükség. Volt egy szemináriumom, ami a diplománkhoz kapcsolódott. Ott éreztem hogy benne vagyok a témá-

ban, és nem jövök frászbba egy kérdéstől. Erre a magabiztosságra van szükség. Az igazán jó szeminárium volt. A hallgatóknak is tetszett azt hiszem, többet is kérdeztek. Ami inkább hiányzik, az a matek.

„Ide nem tanár kell” – csengnek vissza fülemben Hoóz elvtárs – a kihelyezett tagozat vezetőjének szavai. Mindenekelőtt szakemberekre van szükség. Közgazdászokra. Itt még a matematikusnak és a nyelvtanárnak is nagy szüksége van arra, hogy értsen a közgazdasághoz.

– Nemsokára kezdődik a közgazdász továbbképző tanfolyam – újságolja Györgyi, aki beszélgetés közben teakészítéssel foglalatoskodik. – Ott majd tanulunk matekot és pedagógiát is többek közt.

– A hallgatókkal hogy jöttök ki?

– Van egy 18 fős csoportom – magyarázza Gabi. – Egyik másik fiú köztük idősebb mint én vagyok. Jól kijövünk egymással, legalább is én úgy érzem, de erről őket kellene megkérdezni.

– A kollégákkal hogy éritek meg egymást?

– Nagyon jól. Együtt beszéljük meg a jegyzeteket, problémákat. Eppen most csináltunk egy jó programot az oktatói KISZ-alapszerveiben. Vitákat szerveztünk az aktuális politikai eseményekről, inflációról, ideológiai problémákról.

Beszélgetésünknek nincsen olyan témája, amelyről lehangoltan, panaszkodva nyilatkoznának.

Mindketten pestiek. Érzem, hogy sablonos a kérdés, de azért mégiscsak szóba hozom: nem volt nehéz otthagyni Pestet?

Felváltva érvelnek Pécs mellett, sorolják előnyeit. Nagyon sok a munkájuk, – és nem is a tanítás, sokkal inkább a tanulás – de kedvvel, örömmel csinálják.

Tökéletesen egyet értek velük, amikor – az első félév tapasztalatai után is – így fogalmaznak meg véleményüket: „olyan lehetőség ez, amit kár lett volna kihagyni.”

– Béki –

Ez alkalommal nem a pesti, hanem néhány pécsi előadásra látogattunk be. Reggel fél 10 volt, amikor beértünk az egyetem épületébe. Egy kicsit megingott a véleményem az órák látogatottságáról: üres folyosók fogadtak, sehol egy ember. Kísérőim, Törzsök Mária és Auth Erzsébet megnyugtattak: 10 órák lesz az előadások pg-előadásuk, ott telt ház lesz.

Tényleg, 10 óra után pár perccel megtelt a VII. előadó. Az első meglepetés akkor ért, amikor dr. Zinhaber Ferenc, a pg-tanszék vezetője belépett az előadóba. Az egész évfolyam elcsendesedett és felállt, így üdvözölte az előadót. Ez nálunk már csak öregebb diákok elbeszéléséből ismerős.

Az előadás témája „A tőkés termelőfolyamat kettős jellege” volt. Az előadó kiegészítette, más oldalokról kiegészítette meg a könyvből. Ez feltehetően sok időt von-

Felállással üdvözlik

a tanárt

lálható témát. A többség figyelt, jegyzetelt. Most került sor az idei első köt. irodalom kijelölésére: a „Bér, ár, haszon” című részt kell elolvasni a Tökéből. Nekünk elsős körunkban többféle irodalmat kellett olvasni, itt meg csak egyet, és azt is novemberben jelölik ki. Hogy lehet ez? Megkérdeztem erről Zinhaber elvtársat.

– Mi valóban nem adunk annyi köt. irodalmat most, mint pesti kollégáink. Véleményem szerint ők elolvastatnak a diákokkal számtalan olyan részt is, aminek kifejtése megvan a könyvből, tehát új információ nem tartalmaz. Ez teljesen felesleges sok időt von-

nak el azon témák feldolgozása idejéből, amelyeket tényleg csak önállóan lehet elsajátítani. En inkább olyan témát adok fel, ami nincs benn a könyvből, az előadás sem fejtem ki részletesen. Ez a hallgatók önállóságát növeli, és a későbbi irodalomolvasást segíti elő. A „Bér, ár, haszon” külön kollokviumi tétel is lesz.

Ebben az időpontban volt a III. évesek statisztikai előadása is. Már csak a szünetben értem oda. Volt időm beszélgetni néhány hallgatóval és az előadóval, Nyitrai Ferencnével. A látogatottsággal itt sincs probléma, eddig még nem kellett katalógust olvasni. Ez a nagy létszám nem hinni,

hogy a tárgy népszerűségének szólna csupán, hanem annak az egyszerű ténynek, hogy a tankönyvük még nem jelent meg, és az előadás hallottakból kell a ZH-kat megírni és vizsgálni is. Itt a tanmenet más, III. évben is általános statisztikát tanulnak, gazdasági vonatkozásokkal kiegészítve. Ehhez más tankönyvet használnak, illetve használnának, ha lenne, mint mi. Most a száz fős évfolyamnak összesen öt könyve van. Ezen a stencilezett anyaggal sem tud a tanszék segíteni, mert a tankönyv már a nyomdában van, és a kiadó, a kiadói jog alapján megtiltja az anyag sokszorosítását. Az előadás felvételét is sokban meghatározza, lassabban, szemléletesebben ad elő a tanárnak. A szemináriumokon is rendszerint elmegy 1 óra az anyag magyarázásával.

Eszes István

Kapun belül hová mennek?

A szakokról, szakágazatokról szólv természetesen nem céloz az, hogy bármelyik mellett vagy ellen propagandát fejtsék ki. Azt hiszem, az érdeklődő elsősők se agitatív vagy elriasztást várnak, – így igyekeznünk tartani magunkat ahhoz, hogy ez a sorozat elsősorban informatív jellegű legyen, s a kölcsönös igények és elvárások összeegyeztetését segítse elő. Mivel az egyes szakok elvégzése utáni kereseti arányokról pontos szám adatok nem állnak jelenleg rendelkezésünkre, így arról csak kevés tájékoztatást tudunk nyújtani. De azt hiszem, hogy akiknek a döntését jórészt csak a várható jövődelem befolyásolja is, azok igitis időben kifürkészik, hogy melyik területen mire számíthatnak...

Népgazdasági tervező-elemző szak

Ezen a szakon az általános képzés elsősorban az elméleti, gazdaságpolitikai, matematikai és számítástechnikai diszciplínák keretében nyújt ismereteket. A szakra való jelentkezésnél fontos szempont a politikai gazdaságtan és matematika vizsgaeredménye, e tárgyak szemináriumvezetőinek a hallgatókról alkotott véleménye. Általános követelményként jelölhető meg az elméleti jellegű és matematikai érdeklődés, kutatótevékenységre való hajlam – és természete-

sen fontos a nyelvtudás. Bár e szak nem úgynevezett nyelvigenyes, mégis a későbbi munka, szakirodalom figyelemmel kísérése vagy kutatásokban való részvétel lényeges feltétele legalább egy idegen nyelv ismerete.

E szak az elképzelések és tervek szerint népgazdasági, központi irányító szervek számára képez olyan közgazdát, akik nagy összefüggésekben, makroszinten képesek látni, elemezni és értékelni a gazdaság működését. Központi és funkcionális előkészítő, tervező munkára készít fel a hallgatókat. Elhelyezkedési lehetőségek: központi gazdasági irányító szervek, ezek intézményei és kutató intézetei, akadémiai intézetek kutatói utánpótlásának biztosítása. Az elmúlt évek tapasztalatai szerint mindig van lehetőség arra is, hogy néhányan az egyetem tanszékein maradjanak bent. Csak példaként említem néhány helyet a hagyományos elhelyezkedési lehetőségek közül: Minisztériumok, megyei tanácsok, KSH, Konjunktúra és Piackutató Intézet, Anyag- és Árhivatal, Tervezési és Gazdasági Intézet, Nemzeti Bank, főiskolai tanszékek, gazdasági újságírók, szociológiai területek. Ami egyébként a „keresletet” illeti, az érdeklődők ennek jó előre utána nézhetnek a terv tanszékére és az igazgatási titkárságra beérkezett pályázati lehetőségek listájában. Természetesen ez a kereslet az évek során valószínűleg módosul majd, s inkább a nagyvállalatok irányába toldódik el, de mindenesetre bizonyos alapinformációt, tájékozottságot kaphatunk belőle.

A második évben a szakon egységes képzés folyik. Fő hangsúly a matematikai tárgyakra és a politikai gazdaságtanra helyezkedik. Részletesebben tanulják a szak hallgatói a népgazdaságtervezést és elméletétörténetet is. A többi szakoktól eltérően ezekből a tárgyakból több szeminárium van, illetve bővebb a kötelező és javasolt irodalom. A tapasztalatok szerint leginkább a bővebb matematika anyag okoz gondot, így ismételt hangsúlyozom, hogy a szakra való jelentkezésnél elsősorban a matematikához való viszonyunkat kell realisan felmérni.

A szak felelőse a népgazdaság tervezése tanszék, ahol – mint tájékoztatójukban elmondták – szívesen és készséggel várják az érdeklődő, tájékozódni akaró hallgatókat

Matematika gazdasági szakágazat

(felelőse dr. Szép Jenő, matematika tanszék.) A szakágazati képzés célja: olyan matematikai alapismeretek, módszertani ismeretek elsajátítása, amelyek segítségével az itt végzetek képesek népgazdasági vagy vállalati szintű közgazdasági matematikai modellek kialakítására. Másrészt a matematikai és elméleti képzés lehetőséget nyújt arra, hogy az érdeklődők és kutatói munkára kellően felkészült hallgatók a gazdasági matematika alkalmazásait továbbfejlessék. A félreértések elkerülése végett: nem matematikusokat képeznek ezen a szakon, hanem alapos matematikai képzettséggel rendelkező közgazdátakat szeretnénk kibocsátani.

Ennek megfelelően az általános közgazdasági tárgyak mellett itt túlnyomóan matematikai, számítástechnikai területekkel foglalkoznak. Fontos szempontok és célok: a többváltozós függvényekkel való bányás, közgazdasági összefüggések matematikai eszközökkel való leírása és jellemzése, a legalkalmasabb számítási módszerek kialakítása. A végzetek modellalkotó közgazdász matematikai gazdasági programkészítő, rendszerszervező munkakörökben helyezkedhetnek el. Az évek során nagyobb súllyal szerepel a tantárgyak: Optimumszámítás (lineáris és nemlineáris programozás), numerikus analízis (differenciál és integrál egyenletek, ortogonális függvények, variációszámítás, dinamikus programozás), játékelmélet, számítástechnika, matematikai statisztika, szimulációs módszerek. Népgazdaságtervezésből is többet tanulnak e szak, illetve ágazat hallgatói: a „Gazdaságirányítás és gazdaságpolitika” c. részen túl matematikai közgazdasági modelleket, ökonometriát, tervelemzést.

Elméleti-gazdaságpolitikai szakágazat

(felelős dr. Mária Antal, gazdaságpolitikai kutatócsoport.) A szakágazat legfőbb céljai: olyan közgazdák képzése, akik képesek a jelenségek makroökonomiai összefüggéseinek feltárására, elemzésére. A gazdaságpolitikai problémák elméleti vonatkozásainak felismerésére, a gazdasági gyakorlat és közgazdasági elmélet kapcsolatainak feltárására. Elhelyezkedési terület jórészt a fentiekkel azonos, tehát minisztériumok, főhatóságok, tudományos intézetek, egyetemi tanszékek, kiemelt nagyvállalatok. E szakágazaton is tanulják a fentebb azonos matematikai és népgazdaságtervezési tárgyakat, viszont kisebb óraszámú és nem olyan mély-

sebben. Ehelyett itt az első időben a politikai gazdaságtan válogatott fejezetei a döntések (érték és értéktörvény, fejlesztés, beruházás, munkaerő, életszínvonal stb.) Lényeges tantárgy az évek során a gazdaságpolitika. Érdekes, bizonyos tekintetben új típusú szemináriumokon e tárgy keretében egy-egy félév során a következő témák szerepelnek: gazdasági fejlődés és gazdasági szerkezet, fejlesztési politika, árrendszerek és árpolitika, jövedelemelosztás és jövedelem szabályozás, szocialista jövedelemelosztás kérdései, külkereskedelmi szabályozás, terv és szabályozás, szocialista és kapitalista gazdasági elmélet és gyakorlat lemezése. stb. Ezekről a témákról szakértők adnak elő, a legaktuálisabb témák és elemzések felhasználásával. Érdekes segédanyagokat és részletes irodalomjegyzéket is adva a hallgatóknak. Az értékelés az órákon tanúsított aktivitás, vitászeffoglalkodás és önállóan kidolgozott feladatok alapján történik.

Vállalati tervező-modellező szakágazat

(felelőse dr. Varga József, matematikai tanszék.) Rendszertervezők és szervezők képzése a cél. Módszertani eszközök és alapos számítástechnikai ismeretek elsajátítása után olyan közgazdátakat kívánunk kibocsátani, akik a legkülönbözőbb – ipari, mezőgazdasági – vállalatok rendszertervezésével és döntéshozókészítésével hivatottak foglalkozni. Míg a másik két szakágazat elsősorban makro orientáltságú, ez az ágazat vállalati munkára képez. A döntéshozókészítés és variációs kidolgozás van a hangsúly. A matematikai elméleti képzés itt halványabb, lényegesen kevesebb ismeretek oktatása. Fontos a matematikai statisztika, valószínűség számítás, programozás, adatfeldolgozási rendszerek ismerete, no és természetesen számítástechnika és programnyelvek elsajátítása. Négy féléven keresztül konkrét modellgyakorlatokkal is foglalkoznak. (Hálótervezés, készletgazdálkodás, stb.) Tévedés ne essék, nem ipari szakembereket kívánunk itt képezni, hanem a fő népgazdasági folyamatok áttekintésére is képes vállalati munkatársakat. (Ebbe a legkülönbözőbb vállalatok értendőek.)

A szak hallgatói az említett tanszékekhez kapcsolódhatnak már az egyetemi évek során, ahol lehetőségük van részt venni a kutatási munkában, sőt önálló feladatokat is kaphatnak. Az egyéni kutatási, illetve szakszemináriumi munka is az említett tanszékekhez kapcsolódik az esetek döntő többségében. A tapasztalatok szerint mindhárom helyen lehetőség van modern, újszerű tudományterületekkel való foglalkozásra is.

Koncz Gábor

FORRADALMISÁG

korlátozottságukat „elvi tántoríthatatlanságnak” – hiszik. Akik minden indulatot kritikát „rosszindulatúnak” minősítenek, mert eltért „a nagy eredményeket értünk el, de vannak még hibák” sztereotip sémjától. Azt mondod, hiányzik a friss közéletiség, a közösségi demokratizmus, „formákba száradt” sok KISZ-rendezvény stb. A visszasságok láttán csalódottnak érzed magad. Talán Ladányi fogalmazta meg ezt az érzést a legtalálóbban:

„Mert minden egyház szűken annak ki érte el nem ám belőle.”

Eszményeid – hiszel a szocializmusban, a forradalmiságban – szemben állnak a hétköznapokkal. Ladányi Mihály írja ezt is: „Más megy a holdba / más megy a háborúba / minden máshol zajlik / amiért élni érdemes”. Ezt érezheted te is, és ezért rossz a közérzeted. Azt mondod – és mások is – hogy forradalmár vagy, de itt és most nem lehetsz az. Nem tudsz mit kezdeni az eszményeiddel. Megmondom, miben tévedsz: nem az a forradalmiság, amit te hangoztatasz! Mert először is: Az eszményeidet a valóságban, a hétköznapokon nem számmonkéri kell, de megvalósítani! Hisz a hétköznapokon mindig lesz ostromzni való, és éppen az a jó, hogy ezt nem tiltja meg neked senki, sőt elvárják. Ez pedig nem volt mindig így. Aki vagy akik ezt akadályozták, azokat egyértelműen félre kell állítani, ládázni kell ellenük. Sokkal nehezebb a mindennapi, látványosság nélküli, kemény munka, mint a romantikus, barrikádos, féllángolásszerű forradalmiság. En valloz az egy-szeri, nagy fényerejű ellobba-

nást a takarékbba állított ragyogás ellenében” – hamis szembeállítás tartalmaznak ezek a szavak. Az előbb a munkáról volt szó. A munka szót nemcsak a munkapadra vonatkoztatva, hanem tágabban a cselekvés jellegére értem. Nem úgy, hogy az emberek ne nézhessenek fel a munkapad mellől.

A te forradalmiságod mélyen individuális. Ime a kép: te mint az elszánt, keménylű szívű Petőfi, szemben az őt meg nem értő szabadszállásakkal. Nagyon hamis ez a beállítás. Nem beszélve arról, hogy Petőfi a szabadszállási vereség után nem vette fel a sértett és csalódott forradalmár pózát, hanem elszántság meg sokszorozódott, higgadtabb lett. A helyes forradalmiság ugyanis nem valahol az eszmények világában „lebeg”, hanem igenis a hétköznapokban valószínű meg. Az az eszme ér valamit, amit a mindennapokban használni lehet, le lehet bontani napi aktualitásokra (ez nem jelenthet megalkuvást).

Íde kívánkoznak Gyurkó, szavai: „a forradalom prometheusi korszaka után a forradalom mindennapjainak főnixkora jutott osztályrészünkhöz: azaz, hogy az emberek a Tűz birtokosai lettek, nem befejeződött, hanem csak elkezdődött egy folyamat, s nekünk nap mint nap el kell puszitnunk a mindennapos küzdelemben. És másnapra mindig újjászületünk, meghaladva előző napi önmagunkat, ragyogó tollakkal, mint a főnixmadár. A Don Quixote-i konok meggyőződés nélkül ez lehetetlen: ha hozzá-szűrjük a hétköznapokhoz, a tudatunkban és érzékszerveinkben lassan eliszaposodik

a változtatás meg a világot prometheusi paranca, a főnix tollai elvesztik ragyogásukat, s a Tűzmadár egy szép napon nem támad fel többé.”

A ma forradalmiság nem valami lobbanászerű „nagy” cselekedet, hanem megfontolt, távlati gondolkodást, folytonosságot megkívánó „okos”, a közösségben megvalósuló, szövetségeseiket maga mellé felsorakoztató cselekvést jelent. Ehhez természetesen hozzátartozik a teljes személység odaadása, az „egy életre, egy halálom” kockázatot is vállaló kiállása.

Ha így fogod fel a forradalmiságot, akkor azt kell mondanod, amit a fiatal költő, Szentmihályi Szabó Péter: „Nem végeztem ki régi hőseim magamban, egy felnőttként alázott eláruzt haljalmom”. A soha meg nem elégedés forradalmi pátozú gyakorlatáról van itt szó.

Számunkra, a mi nemzedékünk számára adot: a feladatokra és a politikai gazdaságtanra helyezkedik. Részletesebben tanulják a szak hallgatói a népgazdaságtervezést és elméletétörténetet is. A többi szakoktól eltérően ezekből a tárgyakból több szeminárium van, illetve bővebb a kötelező és javasolt irodalom. A tapasztalatok szerint leginkább a bővebb matematika anyag okoz gondot, így ismételt hangsúlyozom, hogy a szakra való jelentkezésnél elsősorban a matematikához való viszonyunkat kell realisan felmérni.

Harcolni kell, „prédikálni” kell – „biblia nélkül”, de hittel... meg tudással, meg tanulással – ha azt akarod, hogy ne magad, de mások mondják: kommunista vagy. „Elátkozni és hinni benne gyöngyöden és könyörtelen. Mert úgy kell szeretni Fierenzét elátkozni azt, amiben vét és hinni, amivé lehet még s kűszkődni, hogy azá legyen.”

(Benjámin László Marschall Miklós)

Afrikai fiú

— magyar énekarban

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére rendezett ünnepségen, az énekarban láttam először Loubassou Gabrielt, a kedves mosolygós arcú brazzaville-i fiút. Milyen nehéz neki, a francia anyanyelvűnek, magyar dalokat énekelni, régies szavainkat megtanulni — gondoltam akkor. És egyáltalán, hogyan került a kórusunkba? Amikor legközelebb az ebédidőben véletlenül épp Gabriel, azaz magyarul Gábor asztalához ültem, beszélgetni kezdtem. Megtudtam, hogy másodéves, külföldi, és hogy ettől az évtől tagja a kórusnak. Mivel barátai ismerik szép tenor hangját, ezért már tavaly is hívták. Akkor, az első év nehézségeire gondolva, még nem vállalkozott a rendszeres éneklésre, de idén az egyik próba után már „ott ragadt”.

— Egyszerűen szeretem a jó ritmust, a szép dallamokat — mondta. — Ott hon is tagja voltam egy kórusnak, és itt már szinte hiányzott az éneklés. Azonkívül nagyon jól érzem magam a próbákban. Három vagyunk külföldiek a magyarok közt, de ez egyáltalán fel sem tűnik nekünk.

Brazzaville-ban csak hallás után tanultuk meg a dalokat, és most a szünetekben a kottát magyarázzák tanársaim. Igaz, hogy a különböző kulcsokkal még nem vagyok egészen tisztában, de ha az első kottafejet felismerem utána már egészen jól megy a többi.

— Hogyan tudod megjegyezni a szövegben sokszor előforduló régies szavakat, nepi kiejzéseket?

— Hát ez bizony nem a legkönnyebb — nevette el magát Gabriel. — Néha csak úgy kavarognak a fejemben a pg.-könyv és a filozófiajegyzet mondatai mellett egy-egy ének sorát. Előbb-utóbb csak sikerül megtanulnom ezeket is. Ebben segít a dallam, hiszen szinte kényszeríti az emberből a helyes kiejtést.

— Nem furcsa a fülednek a magyar népdal? — jutott eszembe Gabriel szavaira.

— Egyáltalán nem. Nagyon hamar megszoktam, hiszen már azelőtt is ismerem számos európai éneket. Csak az lepett meg, hogy szinte mindegyik a szerelemről, egy fiúról és egy lányról szól. És nagyon sok fenn maradt belőlük.

Melyiket szereted a legjobban?

Válasz helyett már dúdolta is a Kék a kökény recepte... a Széles a Duna... és az Édes rózsám... kezdetű dalt.

Végül az afrikai fiú arról kezdett el beszélni, hogy milyen kár, hogy náluk sok gyönyörű népdal felejtődött el. Szerencsére most már kezdik összegyűjteni. Például az ő törzse, a lari is, rengeteg különlegesen szép dallamot tud.

Befejeztük az ebédet, rohanom kellett a Makarenskóba.

Gabriel megígérte, hogy legközelebb megtanít egy kedves lari dalt.

Berde

Szakszervezeti hírek

A szakszervezeti vezetőségben a ker. kari alapszervezet elnöki teendőit dr. Tarján Jenő docens, titkári feladatait dr. Sándor Imre adjunktus, a II. alapszervezetben Lipsey Józsefné és Németh Béláné az elnöki, illetve a titkári feladatokat látja el.

Az I. alapszervezet vezetőségének új tagjai: Cseh Erzsébet és Szabó Erzsébet.

Felhívjuk a szakszervezeti tagok figyelmét, hogy a Salgótarjáni Tó-strand létesítményünk egész évben üzemel, továbbá 1974-ben a következő helyeken lehet külföldön üdülni: Krakóban, Zakopánében, Berlin-Karlshorstban (VII—VIII. hó).

További szakmai és üdülési tájékoztatás az új helyünkön, I. em. 126-os szoba.

Az Általános Közgazdasági Kar Tanácsa február hó 15-én, 2 órakor az egyetem tanácstermében (II. em. 280.) ülést tart.

Napirenden: A népgazdaság tervezése csak szemináriumainak módszertani, tartalmi problémái, színvonalbeli követelményei. (Előadó: Szentcs Tamás a bizottság elnöke.) Az I. félévi vizsgák értékelése. Doktori ügyek.

Az AISEC a közg. hallgatók nemzetközi szervezete, felhívja a hallgatók figyelmét, hogy február 15-ig lehet jelentkezni a szakmai gyakorlatra. Nyugat-Európa országai, a jelentkezés feltételeit lásd a hirdetőtáblákon.

Tagfelvételt hirdet egyetemünk Irodalmi Színpada. A Fővárosi Művelődési Házban idén megtartott két sikeres előadás után a következő feladatot felkészíteni az országos egyetemi és főiskolai színjátszó fesztiválra. Akinek van kedve, csatlakozzon a törzsgárdához! Próbá minden kedden este 7 órakor és csütörtökön este 6 órakor a 113-as teremben. Találkozzunk a zsi-bongóban!

A TDK dolgozatok beadási határideje 1974. március 16. A későbbi beadott dolgozatokat nem tudjuk figyelembe venni. A dolgozatokat a tanszéki TDK-felelősök várják.

volt annyi nagyság a táborokban, hogy kétszer is volt ereje a legnagyobb állami méltóságról önként lemondani — először a háború után, majd 68-ban — amikor úgy látta, hogy Franciaországnak már nem De Gaulle-ra, hiszen valaki mára van szüksége.

Tagadhatatlan, hogy De Gaulle roppant erős egyénisége, amelynek nem utolsósorban köszönhetette eredményeit, az olvasót is szinte megbabonázza. Először talán groteszk az a fellengzős stílus, ahogy a francia nagyságról, az elhivatottságról, a már szinte küldetészámba menő feladatáról beszél. De ahogy egy bizonyos pontig elérkezünk az események követeibe során, ahogy egyre többet és többet látunk — De Gaulle szemével — Franciaországból, egyre inkább elhiszünk, belátjuk, hogy De Gaulle szerepe, feladata, mondjuk így: küldetése a háború alatt már valóban johanai méretű és jelentőségű.

Bár mennyire is híve vagyunk mindenfajta deherozálásnak, bármennyire is ellenzünk mindenfajta mítoszt és dogmát, mégis be kell vallanunk, hogy egyre inkább elfogadjuk De Gaulle fellengzős stílusát, mint egy olyan eszközt, amely valóban illik — szígyenlem kissé leírni, de — megasztos feladatához, amelynek értelme és célja Franciaország feltámasztása, az ellenállás megszervezése, a németek feletti — szinte kilitástalannak látszó — győzelem megszerzése, kivívása.

Lehet De Gaulle-t szeretni, tisztelni, ellenezni elveit és eszméit gyűlölni, meg nem érteni. De talán az utóbbi, a meg nem értés a legveszedelmesebb, bármelyik oldalon álljon is az ember. A megértést pedig De Gaulle könyve, a *Háborús emlékiratok* mindennél jobban elősegítheti. Ezért ajánlhatom, hogy aki csak teheti, olvassa el és gondolja végig, amit a szerzője mondani akar.

Arva László

„Farmigazgatási játék”

Mindig izgalmas, de nem mindig hálás feladat új kezdeményezésekről írni. A tollforgató számára öröm az, ha egy születő dologtól kisértés figyelemmel, különösen akkor, ha távolról sem az a célja, hogy a minden kezdetre oly annyira jellemző, éleinte gondolkodó gondok túlhangsúlyozása a központi gondolata. Inkább az vezet téhat, hogy egy amúgy is levegőben lógó, gyakran szóba kerülő oktatási formát ismerjünk, s felvilágosítsam a szélesebb közvélemény számára is a figyelemmel kísérés és beleszólás, vagy későbbi bekapcsolódás lehetőségét. Korunkban, amikor a közgazdasági gondolkodásnak szinte középpontjába került, az optimalizáció és optimális döntések elméletének és gyakorlatának kérdése, — joggal figyelünk fel

Amikor előadásra megkaptam a kurzus programját, először kicsit meglepődtem, arra gondolva, hogy bizony, nehéz feladat előtt állnék, ha ebben a farmügyben nekem kellene döntést hoznom. Az előzetes anyag első olvasására is arról győződtem meg, hogy itt a közgazdasági és számítástechnikai ismereteknek valóban olyan komplex felhasználására van szükség, amiről mi mostani ötévedesek oly sokat hallottunk, sokat is emlegettünk, talán vágytunk is rá, de a gyakorlatban, egy-egy komplexebb feladat kapcsán sohasem próbáltunk ki. S a játékos tematikája kísérletként hasonlít egy olyan döntési sorozathoz, amit az ember a való élet gazdasági munkájáról el tud képzelni. Annál is inkább, mert a feladatot egy valóságos farm működésének megfelelően állították össze, persze, a modellben és laboratóriumi jellegű feldolgozáshoz szükséges egyszerűsítésekkel.

Ugy gondolom, érdemes szólni a koncentrált kurzus két lényeges előzményéről. Az egyik: 1973. novemberében a másodéves tervezelműzés számára a negyedéves szakkollégák vidám közgazdasági vetélkedővel egybekötött klubest rendeztek. Az ötlet és a szervezés Bod Péter, Kopányi Mihály és Mohai György negyedéves vállalati modellező szakágazatosoktól indult.

(Egyébként a szóban forgó koncentrált oktatás előkészítésében és lebonyolításában hallgatók is közreműködtek.) A vetélkedő jól sikerült. A társaságnak négy termékkel kellett gazdálkodni, dönteni kellett az eladás, raktározási kockázat, magasabb áron való eladás, várható értékek kérdéseiben. A véletlen kockadobással szimulálták.

A játék végén jelentette be Mohai György, hogy a következő félévben ilyen jellegű döntési játék lesz koncentrált oktatás keretében. Úgy látszik, a naspolyával, almával, körtevel, padlizsánval való gazdálkodás felkeltette az érdeklődést, mert a klubest résztvevői közül tizenketten határozták el a jelentkezést. Ennyit tehát a „motivációról”, az induló hangulatról. A másik előzmény természetesen a tanszéki előkészítés. A gazdaságtudományi kutatócsoport munkatársai dr. Máriás Antal egyetemi tanár vezetésével és a Nehézipari Minisztérium Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézetének segítségével egy amerikai döntési játék alapján dolgozták ki a koncentrált anyagát.

A hangulatteremtés és tudományos előkészítés után indult be ebben a félévben a tervezelműzés számára végül is a „Farmigazgatási játék” című koncentrált kurzus.

S ha már a felszíntől közelünk a tartalom felé, lássuk milyen segédanyagokhoz kapunk a hallgatók. A „Program” füzetben részletes, óráról órára

azt hiszem az olyan oktatási formákra, amelyek a „döntési játékokat” kívánják megismertetni a hallgatókkal, s mintegy lehetőséget nyújtanak arra, hogy az egyetem falai között kicsit életközeli feladatokkal foglalkozzanak. De éppen a téma új-donságában rejlik hátrányossága is a cikkről számunkra, mert ha túlzottan is megalapozatlanul lelkeselek, az esetleges jelentkező hibák esetén joggal kenhetik rá, hogy a szöveg látva már a boról „énekel”, s ezzel félreinformálta olvasóit. Így szeretném tartani magamat ahhoz, hogy ismertetési írjak, azzal a céllal, hogy együttesen kísérjük figyelemmel a „Döntési játék” című koncentrált kurzus tervét, megvalósítását és eredményeit.

Adott a termelhető termékek leírása, a speciálisan mezőgazdasági korlátozó feltételekkel együtt. Tartalmazza a kézikönyv a műtrágyák és öntözési rendszerek felhasználásának, bekapcsolásának, bővítésének lehetőségeit. A termelési műveletek és rendelkezésre álló termelési eszközök, géptípusok és ezek lehetséges kombinációira vonatkozó közgazdasági és műszaki feltételek, paraméterek, programtípusok is szerepelnek a kézikönyvben. Megtaláljuk az adók, kölcsönök és készpénzszámlák adóit, a farmra jellemző leírását és szükséges számadatait. (Itt az anyagnak igencsak változatos ismeretanyagára van lehetőség, hiszen reménytelen vállalkozás lenne a mintegy 55 oldalas forgatókönyv tartalmi bemutatása.) Az adott ismeretek — a modellezett gazdasági valóság — alapos elemzése után kerül sor a döntésekre.

A döntések eredményességét a farm nettó vagyonának átlománnyal mérjük. (Föld értéke, gépek, öntözési rendszerek, felszerelés, szállítóeszközök, készpénzszámlák — minusz amortizáció és adósságok.) Az ötéves periódusú játékban tehát a jövedelműzés gazdálkodás kritériumát az egyes évek végén, illetve az ötödik év végén kimutatható nettó vagyon képezi. Ennek érdekében a korlátozó feltételeket és kötelező előírásokat (föld paragon nem maradhat, mezőgazdasági és technikai sajátosságok stb.), figyelembe véve a következő típusú döntéseket kell hozni: Földvásárlás, termelési program, műtrágya alkalmazása, öntözési rendszer, gépkombináció, kölcsönvétel. A döntéseket számítógép segítségével végzik.

Azon kívül, hogy „eredményes döntést, sikeres versenget”, még néhány megjegyzést. Maga a forgatókönyv is olyan érdekes és izgalmas számomra, hogy feltételezem, maga a játék is nagyfokú szellemi élvezetet, az eddig elsajátított tananyag hasznának kipróbálását jelentheti a résztvevők számára. Ugyanakkor lehetőséget nyújt arra, hogy lássuk mi mindenre is kell gondolni egy valóban reális döntéssorozat megvalósításánál. Mindezt persze csak akkor, ha a hallgatók és oktatók emarónt olyan komolyan csinálják végig ezt a kurzust, mint amilyen hozzáállás az általános olvasott és halott elő-készítésből kivanik.

És hogy hűek maradjunk e cikk elején leírt „alabállás-hoz”: a kurzus végén úra vizsgatárunk erre a témára. Mit vártak a hallgatók és tanárok ettől az oktatási formától s hogyan sikerült azt megvalósítani, milyen óndok jelentkezték? S azt hiszem, csak ez után dönthetjük el, mennyiben járték ez a játék — vagy mennyire sikerült bizonyítani a közgazdaságtudományban betöltendő fontosnak és hasznosnak tűnő szerepét.

Koncz Gábor

Táborok

Az elnök és kora

De Gaulle háborús emlékiratairól

De Gaulle-nak — a Gondolat Könyvkiadó gondozásában megjelent — könyve igazi emlékirat, igazi visszaemlékezés, a múltja összes korlátaival és érényeivel együtt. Az emlékiratoktól általában nem várhatunk új tényeket, új adatokat a történelem valamely korszakára vonatkozóan: az adatokat a történelem már általában rég feldolgozta addigra, mire egy-egy nagyobb történelmi szemlélyiség odáig jut, hogy leülhet tollal vagy magnóval a kézben emlékiratainak megfogalmazásához.

De Gaulle is elég kevés új dolgot ad elő a II. világháborúra vonatkozóan — ez aztán tényleg olyan téma, amit már kismilliószor feldolgoztak. Mégis érdekes, mégis új, mégis eredeti a tábornok könyve. Ez az új, ez a többlet nem más, mint a szerző személye, a szerző látásmódja.

De Gaulle a már sokszor feldolgozott II. világháborút mondja el, amit csak ő, de Gaulle, a Szabad Franciaország vezetője látott. És azt az Európát, amelyet ő élt meg, csak ő egyedül, senki más. Így válik könyve önvallomássá, válik főhőssé maga de Gaulle.

De Gaulle! Hányféleképpen láttam már leírva a tábornok nevét! Hol a nagy Napoleonhoz, hol a kis unokaöccséhez, hol az OAS fasisztáéhoz, hol I. Károlyhoz, hol valami kisstíflű operett-diktátorhoz hasonlították. Tény, hogy a Napoleonok és De Gaulle közt nagyon sok a párhuzam. A fran-

ciák, ezek a született demokraták minden hatvanadik évben szeretik — állítólag — egy diktátor karjaiba vetni magukat, akit úgy tizenegynéhány évig el is viselnek, hagyják, hogy az rendbe tegye a szénájukat, majd megint örömmel és fellelegezve térnek vissza az esedékes diktátor bukása után az áldott jó francia demokrácia kedves anarchiájához. Lehet, hogy ez általában nem igaz, de az tény, hogy De Gaulle valóban a demokratikus anarchia tagadásaként jelent meg a francia politikai színpadon. A legjobb pillanat után egy perccel érkezett — a nagy össznépi összeomlás percében, amikor már úgy látszott, mit sem lehet csinálni. És mégse vált nevésséges operettfigurává az ország nélküli országfi, a hadsereg nélküli tábornok. Sőt. Eléri, hogy magát is, országát is komolyan vegyék, elismerjék győztesnek, elismerjék nagyhatalomnak, elismerjék az Egyesült Államok, a Szovjetunió és Anglia egyenrangú partnerének. És ez mind nemcsak hogy „nem kevés”, hanem olyan grandiózus eredmény az előzmények ismeretében, amely mondjuk 1941-ben egy épeszű ember számára a lehetlenségek netovábbjának látszott volna.

De Gaulle-t valószínűleg az óvta meg az operettfigurák nevésségeségétől, hogy nem magát akarta Franciaországra tukmálni, hanem észrevette, hogy Franciaországnak van szüksége egy De Galle-ra. És

Görbehátú nemzedék?

Ezzel a címmel — kérdőjel nélkül — jelent meg egy cikk a Népszabadság 1973. november 25-i számában. Ebből idézek néhány mondatot:

„Ma már nem divat detsáknak, jól fejlettnak lenni, sőt ahogy mondják a gyerekek, cikis, amikor valaki rakja magát. A mai fiatalok sátráknak, pedis magasabbak elődeiknél. Mind ez kizárólag az állzseréből fakad.”

Népszerű vicclapunkban a jövő emberét egy szánalmas rajzon mutatták be: nagy fej, horpadt mellkas, elcsőkevényesedett végtagok. Félreértetlen utalás az elkenyelmesedett, pusztán szellemi munkát végző emberre, aki a technikai vívmányok megalkotásával tehermentesítette magát a fizikai erőfeszítésektől. Vajon ezt a lap profiljának megfelelően kell felfogni? Vagy valóban igaz lenne, hogy az antik világ testi-szellemi tökéletesség egységét hirdető embereszményből a XX. század végére a keshedt gondolkodó maradt volna?

En nem hiszek az effajta prognosztikáknak. Nem hiszem, hogy a testnevelés a civilizáció áldozatául esett, mint ahogy azt sem, hogy nemzedékünkre illik a görbe hátú jelző! De...

Hazudnék, ha mindezzel szemben azt állítanám, hogy minden igényt kielégítő öltözökhöz, korszerű eszközökkel felszerelt sportpályák, tornatermek, uszodák, kiváló szakemberek várják a sportért epedő ifjakat. És csak azért nincs tolongás, mert mindenki számára bőven jut hely. Ez nálunk, sajnos, még nincs így!

De mi az akadály, hogy törekedjünk arra, hogy így legyen? Az utóbbi hónapokban számos, a tömegsport helyzetével foglalkozó és a testnevelés fontosságát hangsúlyozó írás jelent meg lapjainkban. Ne legyünk rosszmájúak azt gondolni, ez csak azért van, mert a legnépszerűbb sportágakban javában tart a holt-szezon.

Ezekről kiderül, hogy a cikkírók, szinte valamennyien a kedvezőtlen létesítményhelyzetben látják a fejlődés legnagyobb akadályát. A létesítményeknek valóban kulcsszerepük van, hiszen nemcsak a már meglévő igényeket kell kielégíteniük, de például egy új sportkombinat vagy akár egy csinos kis sportpálya is sokakban kelthet vágyat a sportolásra, tehát ilyen értelemben szükséglet teremtők is. Azonban létesítményhelyzet — abban a kérdésben, hogy a testnevelés fontosságának megfelelő helyet foglaljon el az emberek életében — csak az egyik tényező és komoly, várhatóan hatásos törekvések vannak az irányban, hogy megszűnjön probléma lenni.

Nem tartom valószínűnek a sportellenes szemléletet, de sportolási igényszintünkön lehetne — és kell is — emelni. Hogy ez minek a függvénye? Hallgassuk meg erről az egyetem három hallgatójának a véleményét!

UNYATINSZKY MÁRIA
(IV. évfolyam)

— En, mikor az egyetemre kerültem, az NB I-es női röplabdacsapatban játszottam, de sajnos, orvosi tanácsra abba kellett hagynom az aktív sportolást. Közélszereplőt vált igazság azonban, hogy aki a sportba, a játékba egyszer belekóstolt, nem tud tőle elszakadni. Azóta csak edzésekre járok, hetente többször is. Szükségem van a mozgásra. Ülök a könyvek mellett, tanulok, s egyszer csak érzem, mozognom kell, hajtanom magam. Szerencsére a lehetőségem is megvan, de ez csak másodlagos kérdés.

Szükséglettel kell alakítanunk magunkban az intenzív mozgást, ez a legfontosabb. Csak elkezdni nehéz a rendszeres edzést, a szervezet hamar rááll és ha megismertük azt a kellemes érzést, amely egy tanulmányi követő erős hajtás után elfogja az embert, ez legkezelebb már olyan erős motivációként lép fel, hogy akár áldozatok is képesek leszünk hozni, mozgásigényünk kielégítésére.

BOGÁTI EDIT
(IV. évfolyam)

Ha valaki esténként tréningruhába beöltözve csak úgy kénytelenül futni jár, azt megmosolygóják, pedig érzik,

hogy nekik is jót tenne. És hogy mégsem csinálják, az talán azért van, mert egyedül nehezen szánják rá magukat. Közösen könnyebben menne! Ezért is hiányzik nekünk az egyetemen a tornaóra, ahol együtt játszva tehetjük mind-egyét. Persze, más is közrejátszik abban, hogy a testnevelés háttérbe szorul, a tanulás, vagy a szórakozási lehetőségek mögé. Korábban a Gellértbe jártunk úszni, csak a hídon kellett átmenni. Most zárva van. Ezzel csak arra szeretnék utalni, hogy a föltételek sem mindig adóttak.

MOLNÁR PATRICIA
(III. évfolyam)

— Nem igaz, hogy az emberek ma kevesebbet törődnek a testneveléssel. Sőt! Kétségtelen, hogy ma az ember munkájában, de azon kívül is, kisebb fizikai igénybevételnek van kitéve, mint korábban. Ezért valóban

fennáll az a veszély, hogy idővel elcsúszhat. De éppen emiatt kell, hogy a sport nagyobb szerepet kapjon, és szertartásba is — életünkben. Ha ez nem így lenne, miért van például majdnem minden este téli ház a Kincsi tornateremben?

En nagyon szívesen tornázom és asztaliteniszem. Számomra ez nem teher, de kikapcsolódás, jólesik. Csak azt sajnálom, hogy kevesebb idő jut rá, mint ahogy szeretném. Kedv, akaraterő, közösség, hely és jó szervezés! Nem csodáztat, de nem is hiányozhat. Mindenesetre a lányok szavai-ból nem derül ki, hogy ma már nem divat a sport. Különben is, a sport sohasem divat. A divatra a változás, az elmúlás jellemző, az, hogy mindig más. A testnevelés és sport igazi célja és tartalma nem változott: a test erejének, a test nevelésének, a test egészségének megőrzése és fejlődésének kiművelése. És erre az igények is megvannak. Erősítsük, segítsünk egymásnak felszínre hozni azokat.

Bánki András

En nem igaz, hogy az emberek ma kevesebbet törődnek a testneveléssel. Sőt! Kétségtelen, hogy ma az ember munkájában, de azon kívül is, kisebb fizikai igénybevételnek van kitéve, mint korábban. Ezért valóban

fennáll az a veszély, hogy idővel elcsúszhat. De éppen emiatt kell, hogy a sport nagyobb szerepet kapjon, és szertartásba is — életünkben. Ha ez nem így lenne, miért van például majdnem minden este téli ház a Kincsi tornateremben?

En nagyon szívesen tornázom és asztaliteniszem. Számomra ez nem teher, de kikapcsolódás, jólesik. Csak azt sajnálom, hogy kevesebb idő jut rá, mint ahogy szeretném. Kedv, akaraterő, közösség, hely és jó szervezés! Nem csodáztat, de nem is hiányozhat. Mindenesetre a lányok szavai-ból nem derül ki, hogy ma már nem divat a sport. Különben is, a sport sohasem divat. A divatra a változás, az elmúlás jellemző, az, hogy mindig más. A testnevelés és sport igazi célja és tartalma nem változott: a test erejének, a test nevelésének, a test egészségének megőrzése és fejlődésének kiművelése. És erre az igények is megvannak. Erősítsük, segítsünk egymásnak felszínre hozni azokat.

Bánki András

En nem igaz, hogy az emberek ma kevesebbet törődnek a testneveléssel. Sőt! Kétségtelen, hogy ma az ember munkájában, de azon kívül is, kisebb fizikai igénybevételnek van kitéve, mint korábban. Ezért valóban

fennáll az a veszély, hogy idővel elcsúszhat. De éppen emiatt kell, hogy a sport nagyobb szerepet kapjon, és szertartásba is — életünkben. Ha ez nem így lenne, miért van például majdnem minden este téli ház a Kincsi tornateremben?

En nagyon szívesen tornázom és asztaliteniszem. Számomra ez nem teher, de kikapcsolódás, jólesik. Csak azt sajnálom, hogy kevesebb idő jut rá, mint ahogy szeretném. Kedv, akaraterő, közösség, hely és jó szervezés! Nem csodáztat, de nem is hiányozhat. Mindenesetre a lányok szavai-ból nem derül ki, hogy ma már nem divat a sport. Különben is, a sport sohasem divat. A divatra a változás, az elmúlás jellemző, az, hogy mindig más. A testnevelés és sport igazi célja és tartalma nem változott: a test erejének, a test nevelésének, a test egészségének megőrzése és fejlődésének kiművelése. És erre az igények is megvannak. Erősítsük, segítsünk egymásnak felszínre hozni azokat.

Bánki András

Verik a blattot

Ez a kijelentés, azt hiszem, senkit nem lep különös-képpen, mert mindenki előtt köztudott, hogy kártyás nemzet vagyunk. Sőt, ha rosszmájú lennénk, azt is mondhatnánk, hogy nálunk a kártyázás helyettesíti a tömegsportot. Bármerre jár-kezel az ember, kártyázókkal mindig találkozunk.

Vonaton, társaságban, munkahelyen. Bridzs, makoó, huszonegy, de főleg az ulti járja a kártyaasztalok mellett. Sajnos, ez utóbbi „királyi” játék a közgázon is egyre többször lehet találkozni. Mesterei ott ülnek az előadótermekben, zsebongóban, kollégiumokban, és többnyire játszanak is. Ezzel persze semmi újat nem mondhatok, hisz amióta diák a diák, azóta a kártya éppúgy a zsebében lapul, mint a ceruza, vagy a toll. Csak hogy az utóbbi időben zsebbenyláskor sokaknál a kártya többször akad a kézbe, mint a toll.

Magánügy, hogy ki mivel tölti a szabad idejét — mondhatják a kártyázók. Igazuk van, de a magánügy egy bizonyos határon túl közügyé válnak. Ezt bizonyítják a szerkesztőségbe, kollégiumi DB-hez érkező panaszok is. A következő történet jól rávilágít arra, hogy miért kell foglalkozni a kártyázók ügyével.

Az esetet egy kollégista mesélte el. Még a vizsgaidőszak előtt statisztált az egyik filmben és ezért korá reggel ébredt. Az ablakot kinyitva nagy meglepetéssel látta, hogy a szemközti épületben kis csapat állja körül a folyosói asztalt. Néhány kéz ritmusosan jár le-fel, és időnként tompa moraj, kiabálás szűrődik ki az ablak mögül. Egy idő múlva sikerült megfejténie, mi ez a szertartás. Kártyáztak. Reggel 5 óra volt. Az esős idő miatt meghútsult statisztálásból hazatérve kíváncsián szaladt az ablakhoz. Játsszanak-e még? Játsszotok. A társaság este 8 óra óta verte a blattot.

A leirtak, sajnos, jól jellemezték a helyzetet. Nem volt ritka, hogy hazánk, de más nemzetek fiait is éjszakába, sőt reggelbe nyúló kártyacsatákat viartak. Vadul, szenvedélyesen zajongtak az asztallal, székkel, szavakkal, csörömpölve. Gondoltak-e vajon arra, hogy a folyosón lakó többi huszonegynéhány lakót esetleg zavarja a játékuk, hisz a nagy csaták az előtérben zajlottak, és a szűk, rövid folyosón minden zörejt felerősödött. Különösen a vizsgaidőszakban volt ez kellemetlen, amikor a zaj már a tanulást hátráltatta. Néha rájuk szólt valaki, hogy de fiúk, igazán... kérlek benne-tek... Változás azonban nem nagyon történt. A többség túrta a kisebbség hobbyját. Aki jó alvó, az elaludt, aki nem, az rárgatta a párnája szélét. A DB határozata alapján, mely 23 órától megtilt mindenféle zajongást az emeleti nyilvános helyiségekben, megváltozott a

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Miért pont a vizsgaidőszakban terjedt el ennyire? Talán gyenge a követelményrendszer, nincsenek feladatok? Esetleg a hallgatók felelősség-érzete hiányzik? Ha ennyi szabad idejük van, miért nem képezik magukat szakmai, kulturális téren, vagy uram bocsá... írának TDK-t? Vagy csak a kártyára van igényük? Mi jut eszükbe egyetemi éveikre visszagondolva? Két elfogott veres ulti, kocsi-lóval? (Csupán érdekességképpen írok ide egy véleményt: Akárhányszor látom a kártyázókat, a dzsentri jut eszembe. A felelőtlen ihaj-csuhaj, evés-ivás, kártyázás hajnalig. Van ösztöndíj, szociális segély, kajajegy, kollégiumi szállás. Mi kell még? Így is le- vizsgáznak, még átlaguk is

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Miért pont a vizsgaidőszakban terjedt el ennyire? Talán gyenge a követelményrendszer, nincsenek feladatok? Esetleg a hallgatók felelősség-érzete hiányzik? Ha ennyi szabad idejük van, miért nem képezik magukat szakmai, kulturális téren, vagy uram bocsá... írának TDK-t? Vagy csak a kártyára van igényük? Mi jut eszükbe egyetemi éveikre visszagondolva? Két elfogott veres ulti, kocsi-lóval? (Csupán érdekességképpen írok ide egy véleményt: Akárhányszor látom a kártyázókat, a dzsentri jut eszembe. A felelőtlen ihaj-csuhaj, evés-ivás, kártyázás hajnalig. Van ösztöndíj, szociális segély, kajajegy, kollégiumi szállás. Mi kell még? Így is le- vizsgáznak, még átlaguk is

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Miért pont a vizsgaidőszakban terjedt el ennyire? Talán gyenge a követelményrendszer, nincsenek feladatok? Esetleg a hallgatók felelősség-érzete hiányzik? Ha ennyi szabad idejük van, miért nem képezik magukat szakmai, kulturális téren, vagy uram bocsá... írának TDK-t? Vagy csak a kártyára van igényük? Mi jut eszükbe egyetemi éveikre visszagondolva? Két elfogott veres ulti, kocsi-lóval? (Csupán érdekességképpen írok ide egy véleményt: Akárhányszor látom a kártyázókat, a dzsentri jut eszembe. A felelőtlen ihaj-csuhaj, evés-ivás, kártyázás hajnalig. Van ösztöndíj, szociális segély, kajajegy, kollégiumi szállás. Mi kell még? Így is le- vizsgáznak, még átlaguk is

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Miért pont a vizsgaidőszakban terjedt el ennyire? Talán gyenge a követelményrendszer, nincsenek feladatok? Esetleg a hallgatók felelősség-érzete hiányzik? Ha ennyi szabad idejük van, miért nem képezik magukat szakmai, kulturális téren, vagy uram bocsá... írának TDK-t? Vagy csak a kártyára van igényük? Mi jut eszükbe egyetemi éveikre visszagondolva? Két elfogott veres ulti, kocsi-lóval? (Csupán érdekességképpen írok ide egy véleményt: Akárhányszor látom a kártyázókat, a dzsentri jut eszembe. A felelőtlen ihaj-csuhaj, evés-ivás, kártyázás hajnalig. Van ösztöndíj, szociális segély, kajajegy, kollégiumi szállás. Mi kell még? Így is le- vizsgáznak, még átlaguk is

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Miért pont a vizsgaidőszakban terjedt el ennyire? Talán gyenge a követelményrendszer, nincsenek feladatok? Esetleg a hallgatók felelősség-érzete hiányzik? Ha ennyi szabad idejük van, miért nem képezik magukat szakmai, kulturális téren, vagy uram bocsá... írának TDK-t? Vagy csak a kártyára van igényük? Mi jut eszükbe egyetemi éveikre visszagondolva? Két elfogott veres ulti, kocsi-lóval? (Csupán érdekességképpen írok ide egy véleményt: Akárhányszor látom a kártyázókat, a dzsentri jut eszembe. A felelőtlen ihaj-csuhaj, evés-ivás, kártyázás hajnalig. Van ösztöndíj, szociális segély, kajajegy, kollégiumi szállás. Mi kell még? Így is le- vizsgáznak, még átlaguk is

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Miért pont a vizsgaidőszakban terjedt el ennyire? Talán gyenge a követelményrendszer, nincsenek feladatok? Esetleg a hallgatók felelősség-érzete hiányzik? Ha ennyi szabad idejük van, miért nem képezik magukat szakmai, kulturális téren, vagy uram bocsá... írának TDK-t? Vagy csak a kártyára van igényük? Mi jut eszükbe egyetemi éveikre visszagondolva? Két elfogott veres ulti, kocsi-lóval? (Csupán érdekességképpen írok ide egy véleményt: Akárhányszor látom a kártyázókat, a dzsentri jut eszembe. A felelőtlen ihaj-csuhaj, evés-ivás, kártyázás hajnalig. Van ösztöndíj, szociális segély, kajajegy, kollégiumi szállás. Mi kell még? Így is le- vizsgáznak, még átlaguk is

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Miért pont a vizsgaidőszakban terjedt el ennyire? Talán gyenge a követelményrendszer, nincsenek feladatok? Esetleg a hallgatók felelősség-érzete hiányzik? Ha ennyi szabad idejük van, miért nem képezik magukat szakmai, kulturális téren, vagy uram bocsá... írának TDK-t? Vagy csak a kártyára van igényük? Mi jut eszükbe egyetemi éveikre visszagondolva? Két elfogott veres ulti, kocsi-lóval? (Csupán érdekességképpen írok ide egy véleményt: Akárhányszor látom a kártyázókat, a dzsentri jut eszembe. A felelőtlen ihaj-csuhaj, evés-ivás, kártyázás hajnalig. Van ösztöndíj, szociális segély, kajajegy, kollégiumi szállás. Mi kell még? Így is le- vizsgáznak, még átlaguk is

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Miért pont a vizsgaidőszakban terjedt el ennyire? Talán gyenge a követelményrendszer, nincsenek feladatok? Esetleg a hallgatók felelősség-érzete hiányzik? Ha ennyi szabad idejük van, miért nem képezik magukat szakmai, kulturális téren, vagy uram bocsá... írának TDK-t? Vagy csak a kártyára van igényük? Mi jut eszükbe egyetemi éveikre visszagondolva? Két elfogott veres ulti, kocsi-lóval? (Csupán érdekességképpen írok ide egy véleményt: Akárhányszor látom a kártyázókat, a dzsentri jut eszembe. A felelőtlen ihaj-csuhaj, evés-ivás, kártyázás hajnalig. Van ösztöndíj, szociális segély, kajajegy, kollégiumi szállás. Mi kell még? Így is le- vizsgáznak, még átlaguk is

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Miért pont a vizsgaidőszakban terjedt el ennyire? Talán gyenge a követelményrendszer, nincsenek feladatok? Esetleg a hallgatók felelősség-érzete hiányzik? Ha ennyi szabad idejük van, miért nem képezik magukat szakmai, kulturális téren, vagy uram bocsá... írának TDK-t? Vagy csak a kártyára van igényük? Mi jut eszükbe egyetemi éveikre visszagondolva? Két elfogott veres ulti, kocsi-lóval? (Csupán érdekességképpen írok ide egy véleményt: Akárhányszor látom a kártyázókat, a dzsentri jut eszembe. A felelőtlen ihaj-csuhaj, evés-ivás, kártyázás hajnalig. Van ösztöndíj, szociális segély, kajajegy, kollégiumi szállás. Mi kell még? Így is le- vizsgáznak, még átlaguk is

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Miért pont a vizsgaidőszakban terjedt el ennyire? Talán gyenge a követelményrendszer, nincsenek feladatok? Esetleg a hallgatók felelősség-érzete hiányzik? Ha ennyi szabad idejük van, miért nem képezik magukat szakmai, kulturális téren, vagy uram bocsá... írának TDK-t? Vagy csak a kártyára van igényük? Mi jut eszükbe egyetemi éveikre visszagondolva? Két elfogott veres ulti, kocsi-lóval? (Csupán érdekességképpen írok ide egy véleményt: Akárhányszor látom a kártyázókat, a dzsentri jut eszembe. A felelőtlen ihaj-csuhaj, evés-ivás, kártyázás hajnalig. Van ösztöndíj, szociális segély, kajajegy, kollégiumi szállás. Mi kell még? Így is le- vizsgáznak, még átlaguk is

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Miért pont a vizsgaidőszakban terjedt el ennyire? Talán gyenge a követelményrendszer, nincsenek feladatok? Esetleg a hallgatók felelősség-érzete hiányzik? Ha ennyi szabad idejük van, miért nem képezik magukat szakmai, kulturális téren, vagy uram bocsá... írának TDK-t? Vagy csak a kártyára van igényük? Mi jut eszükbe egyetemi éveikre visszagondolva? Két elfogott veres ulti, kocsi-lóval? (Csupán érdekességképpen írok ide egy véleményt: Akárhányszor látom a kártyázókat, a dzsentri jut eszembe. A felelőtlen ihaj-csuhaj, evés-ivás, kártyázás hajnalig. Van ösztöndíj, szociális segély, kajajegy, kollégiumi szállás. Mi kell még? Így is le- vizsgáznak, még átlaguk is

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen kártyázókra éppúgy vonatkoznak. S ezzel már túl is lépünk a kártyázás ténnyén. Itt már inkább magukról a kártyázókról lesz szó. Konkrétan. Kik ülnek le az asztalhoz, és miért ülnek le játszani? Mit jelent nekik a kártyázás? Pihenést? Szórakozást? Ha ritkán játszanának, ez elképzelhető lenne, de így, éjjel-nappal, nagyon örömtelen, mechanikus szórakozás benyomását kelti.

Futószalagon

Mennyi idő szükséges egy egyetemista vizsgák után „regenerálódáshoz”? Attól függ, van akinek pár nap is elég, van akinek hetekre van szüksége a szellemi fel-frissüléshez és akad olyan is, aki még a második félév elején is a vizsgaidőszak hatása alatt van. Milyen hosszú a téli vizsgák utáni szünet? Erre a kérdésre sem adhatunk egyértelmű, csak megközelítő választ: hivatalosan az első vizsgaidőszak végétől a második félév kezdetéig. De hogy ténylegesen hány napig tart, ez ismét több tényezőtől függ: a vizsgabeosztás, az utóvizsgák halasztott vizsgák száma, a vizsgázó-vizsgáztató a legfőbb meghatározók. Mindenhez járul még a szerencse, mert ez sem elhanyagolható. Van, aki már jóval a vizsgaidőszak előtt letette vizsgáit, akadnak, akik pontosan, kimerően a hivatalos időponttal egyszerre fejezték be, de volt olyan is, aki jóval utána lett kész. Legalább ilyen változatos a szünet eltöltése is: utazás, munka, moziba, színházba járás, sportolás — mind-mind szerepelt a programban, kinek-kinek érdeklődése vagy éppen szükséglete szerint.

Január 15-én tettem le az utolsó vizsgát, utóvizsgám, halasztott vizsgám sem volt, így jó három hét szabad időre volt kilátásom. Mennyi mindent akartam csinálni! Moziba járni, az év közben beszerzett könyveket elolvasni, sokat kirándulni, meglátogatni a régi barátokat, iskolát... Mindez kútba esett, mert már az első két nap elteltével megbetegedtem. Alig vártam, hogy felkelhessek. Néhány napot még otthon maradtam, aztán visszajöttem Pestre. Már régebben megbetegedtem ugyanis egy szobátársammal, hogy dolgozni is fo-

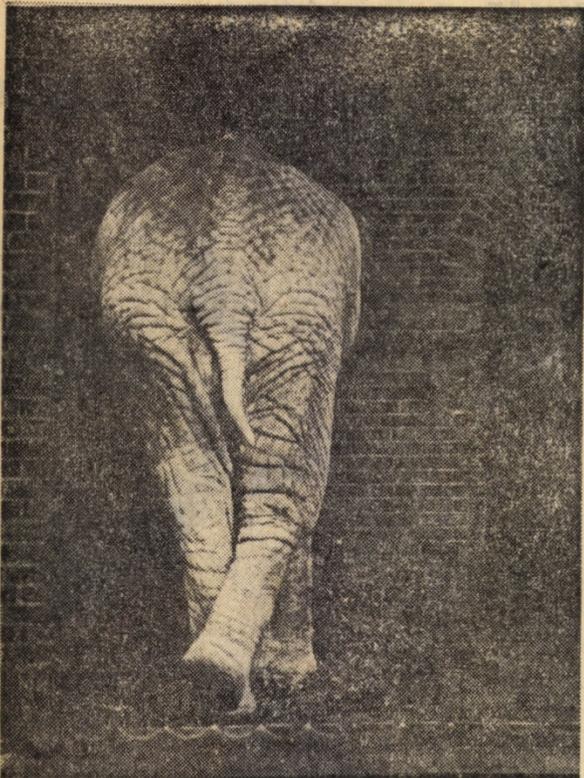
gunk pár napot. A konzervgyárban a göngyölegtelepen találtunk munkát. Hogy milyen volt? Az első napon ott akartuk hagyni, annyira elfáradtunk, elkedvetlenedtünk. Úveket kellett egy futószalagról leszedni, pontosabban, örült gyorsasággal lekapkodni, és azokat sorba rakni, egymás tetejére tíz-tíz sort. De akár-hogy is igyekeztünk, az úvegek mindig összetolódtak előtünk, mindig másnak kellett besegítenie. Egyszerűen nem győztük. Aztán az úvegbőlák is állandóan eldőléssel fenyegettek, mert valahogy sohasem került a tíz sor egymás tetejére. A következő nap azért ismét elmentünk, sajgó derékkal, háttal, ólomnehéz végtagokkal láttunk megint munkához, de furcsa volt, most már gyorsabban ment. A munkások is nagyon rendezettek voltak, nem szidták meg, ha nem is egészen olyan lett minden, mintha ők csinálták volna, így megbarátkoztunk a munkával. És az sem mellékes szempont, hogy elég jól fizettek. Nekünk ez volt a legfontosabb.

Beszélek a szünetről? Sajnos, az én szünetemről nem tudok beszélni, mert nekem nem volt. Tudom, hogy ez szinte hihetetlennek látszik, de így van. Február 1-én volt az utolsó vizsgám, 2-án tudtam meg az eredményt. Így csak két napom maradt a második félév kezdetéig. Ezt nem nevezném szünetnek. Nagyon rosszul sikerültek a vizsgám. December 21-én mentem PG-ből. Úgy érzem, tudom, nagy bátran nekivágtam. Aztán megkaptam az első kettőt. Ez volt az első pofon. Ha abból a tantárgyból amit szeretek, tudok kettőt kaptam, mi lesz a többivel? De azért megpróbáltam összeszedni magam, hogy legalább a má-

sodik vizsgám sikerüljön, a filozófia. Itt megkaptam a második kettőt. Így utólag nem tudom pontosan visszaadni, hogy mit éreztem, mennyire elkeseredtem, elbizonytalanodtam. A következő vizsgám csak január 10-én lett volna, de erre nem mertem elmenni. Elhalasztottam. Egy-más után két tantárgyból is kirúgtak. Január közepe volt, mások már befejezték a vizsgákat, s nekem még három vissza volt. Reménytelennek, kilátástalannak tűnt minden, már azon gondolkodtam, hogy itt hagyom az egyetemet. Egyszerűen hihetetlennek tűnt, hogy három vizsgát le tudok tenni egymás után. Az első két utóvizsgám mégis szerencsésen sikerült, a harmadik tantárgyból, amelyből most mentem először, ismét kirúgtak. A hivatalos vizsgaidőszak is véget ért, csak dékani engedéllyel tettem le az utóvizsgát. Nem sikerült. Ismét engedélyt kértem. Így végül is február 1-én sikerült kettőssel átmennem. Most, visszagondolva az egésze csodálkozom azon, hogy végig tudtam csinálni, volt erőm, bátorságom. Mintha csak egy rossz álom lett volna az egész, az indexem azonban a valóságosságát bizonyítja. Most képzeld el: a kollégiumból már január közepén majdnem mindenki hazautazott, a szobában is egyedül voltam, nem volt kihez szóljak, kivel beszéljek. Nap mint nap, csak az ebéd és vacsora idejére hagytam el az épületet, a szobából is csak ritkán mozdultam ki. Az első kirúgást, sorozatban követte a többi, az egyik sikertelenséget a másik. Most már azért minden rendben van: kicsit fáradtan, keserűen kedtem el ezt a félét, de a vizsgaidőszakot nem felejttem el.

Kocsi Ilona

helyzet. Néhány kérdés azonban akaratlanul is felmerül az emberben. Bár az előbb csak kollégistákról volt szó, ezek az egyetemen k

Vége a fogadóórának

Cikis szigi Tragédia (jegyfelnovás)

A szigorlatot általában nehezebbnek tartják a palacsintaevésnél, de — úgy mondják — könnyebb, mint tíz perc alatt megebédelni, s átmenni a Makarenkóba. Néhány érdekes vélemény érdemes egybevetni, így talán jobban megértjük, hogy mi is az a szigorlat.

Egs Ernő (szakos):

— Kérem szépen, én megmondom a véleményemet kérés nélkül, a filozófiát úgy rühellem, hogy azt szavakkal elmondani képtelenség. A felkészülés alatt, ha lehet, ez még fokozódott. A szigorlatról az a véleményem, hogy hülyeség. Minek az az elnök? Nem is ért a filozófiához, más szakos. Igaz, hogy én sem vagyok filozófia szakos, meg az elnök sem tanult filozófiát, de akkor is így van. Maradás az a divat. Minden elnök felesleges.

Jucika (szagos):

— A szigorlatnál kevés jobb dolog van. Ha egy kis mázli van, a bizottság két férfitől áll. A filozófiához nem sokat értek, de a felkészülés alatt teljesen magamévá tettem. Az anyagot. A vizsga jó légkörben folyt le, mindenki mosolygott. Az elnök csak a nyilvánvaló csalásokra jött rá. Akkor miért van? Szerintem jó, hogy volt, a többiek szerint teljesen fölösleges.

A tanár (segéd):

— A csoportom színvonala elégtelennél rosszabb volt, így magam is csodálkoztam, hogy néhány diáknak egyest adhattam. Az elnök szerintem is felesleges. A mostani filozófiai analabéta volt, egyébként atomtudós. Bár volt már olyan elnök is, aki épkezláb kérdést is feltett, a nevére nem emlékszem pontosan, de valamilyen Károly volt.

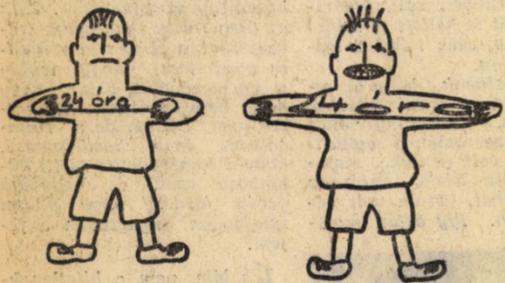
- Kettőt, kéremszépen, kettőt!
- Délelőtti, délutáni vagy esti...?
- Délutánra kérem!
- Tessék! Köszönöm. Jó utazást!
- Kettőt, kéremszépen, kettőt!
- Délelőtti vagy esti?
- Estire kérem!
- Hányadik sorba? Tessék! Köszönöm.
- Kettőt, kéremszépen, kettőt!
- Délelőtti vagy esti?
- Délelőtti.
- Kérem az időxét és a helyeket!

— döpö —

—B—

— szamosi —

—XY—

Koncentrált erőpróba

KÖZGAZDÁSZ

MARX KÁROLY

Közgazdaságtudományi Egyetem, lapja

Felölős szerkesztő:

Farkasinszky Tiborné

Budapest IX., Dimitrov tér 3.

Telefon: 257-207

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat

Felölős kiadó:

Csollány Ferenc igazgató

Készült

a Szikra Lapterjedőben

Verspályázatunkra érkezett

ha nem látsz semmit nézz ki egy ablakon ott látsz engem mer' én ott lakom hogyha ott látsz akkor az én vagyok nézzél meg és csukd be az ablakot Földes

ALAPVETŐ TÉVEDÉSEK

(Írni vagy megenni?)

A fogalomalkotó, tagolt nyelv, vagyis a szövegeles nagyon sokat segített régieségi őseinknek, hogy a gyakori vakarózkodás helyett emberre váljanak. Az értelmes beszéd felbuzdulva kezdeti sikeret elindult diadalmas világ körüli útjára, miközben írás formájában különböző bonyodalmakat zúdított az emberiség több milliárd nyakába. Fejébe.

Ma már nem olyan egyszerűek a dolgok, mint Samuka esetében, amikor életében először kinyögött egy értelmes szót. Hiszen ki emlékezik mostanában már arra, hogy az ősember miért találta meg a fogalmait között azt a szót, hogy: enni? Inni. Ezért a nyelvészeti ásatások eredményei bizonyára sokakat meglepnek, mivel egykoron ezek a kifejezések az éhség és szomjúság örvendései, avagy kevésbé megnyugtató tényét takarták.

Korunkban vajon mit jelent az a szó, hogy: enni? Mindenek előtt azt, hogy reggel, tíz óra, dél, öt óra és este lett. Illetve a szünetet, az előadást, a mérkőzést, a lógást, a házast, a fogyókúrát, az utazást, a megérkezést, az esküvőt, a meghívást, a fogadást, a fogpótlást, a csipegetést, a turkálást, a zabálást és így tovább. Enni lehet unalomból, bánatból, zacsakból, zsebpénzből, fáról, asztalfiókból, tubusból, kézzel, lábbal, szemmel. Levegőben, vízben és víz alatt. Nőt, férfit, aranyos kisgyere-

ket, erős cukrot, és enniváló ruhácskákat, zabálnivaló mosolyokat, valamint harapnivaló fülecskéket, lábujjcskákat. Enni viszont nem szokás éhségből kifolyólag, mert annak nincs különösebb értelme.

Ezzel szemben az ivás a filozófiát, a találkozásait, az elválást, a hajnalt, a délelőtti, az ebéd utáni, a délutánt, az éjszakát, a születésnapot, a hódolatot, a hétvégét, a hét elejét, a szomorúságot, a jókedvet, a sikert, a bukást, meg ezekhez hasonlókat jelenti. Vödörből, kézből és asztal alatt. Meg lehet inni a tudatlanság levét, az áldomását, a sógorét, meg a kökörcsinét. A levegőt, a füstöt és a francia kölnit, bár ezt az utóbbit nagymértékben nem ajánlatos. De ki hallott már olyat, hogy valaki EGY féldecit szomjúság ellen ivott volna?!

Igy egyre nehezebb helyzetben vagyunk. Hiszen könnyen alapvető tévedések szenvedő alanyaivá válhatunk, ha meg akarjuk érteni azt, amit honfitársaink leírnak, vagy ki-mondanak. Azazhogy, amit gondolnak. Mert ki vállalkozna századunk végén nyugodt szívvel például arra, hogy egy nyolcvanhét szavas, alapjában véve dicséretes szándékú körmondat értelmét felfogja? Amikor a: „különös tekintettel a közrejátszó tényezőkre és az egyéb paraméterek hatására az implikált gyakoriság előfordulásának meghatározásában, valamint az erre vonatkozó klasszikus irodalom

állásfoglalása szerint, meg egymás' csupán azt jelenti, hogy lehet így is, ámbar úgy is.

Ezért nagyon vigyázzunk, hogy a nyelvből mit eszünk meg! És mit iszunk rá. Mert a BESZÉLNI és ÍRNI fogalom az emberi értelem kialakulásának idején szükséges cselekedetet jelölt. Ma már azonban ez sok esetben másképp van, igaz, közben Samuka is felnőtt. Ezt belátva zárom soraimat (Elovasás után a cikket tessék megenni! Jó étvágyat!)

Tormai László

Prometheus

— Vajon miért nem fejeztük még be Magyarországon a szocializmus építését? — tette fel a konzultációs kérdést P. József a PG-szemináriumon.

— Röviden úgy fogalmazhatnánk — felelt a tanár —, hogy a termelőerők viszonylagos fejletlenségéhez láncoltan élünk...

— Szeretnék még hozzáfűzni valamit — jelentkezik K. Béla.

— Tessék!

— ... és a magántulajdon maradványainak saskeselyűje tépi a májunkt.

— döpö —

Képtelen vállalati természetrajz A munkaügyiis

A munkaügyi vezető tudja, hogy a szövetségi kapitány is csak abból válogathat, ami van. Munkaerő pedig nincs. Jobban mondva van. Mással. Mindenhol. Az utcán. A szemben levő gyárban. Csak ide kell édesgetni őket. A munkaügyi vezető a legtrikább esetben emlékeztetnek szíreikre, így a csábítás más eszközeivel élnek. Zsongító ének helyett erdők mezők kincseinek megszerzésével kecsegtetik a jelöltet. Ezt a kilepők egyszerűen fejezik ki, — itt is fűt fát ígértek — mondják.

A munkaügyiek közül a legmagasabbra Szent Péter vitte, neki egy felhő tetején van a dolgozószobája. Lomonoszov már a XVIII. század derekán sejtette, hogy a munkaerő nem vész el csak átalakul. Földművesből közművesse, esztergályosból zöldességé, apólonból virágáruházzá, mérnököt költővé, közgazdászokból pincérré, tanárból lángössztűvé, ügyvédből költő kisiparosra.

A munkaügyi munkában elengedhetetlen feltétel a diszkreció. Helytelen, ha egy munkaügyi fennakad olyan apró hiányosságokon, miért felejtette otthon a jelölt a diplomáját és az erkölcsi bizonyítványát, miért tartozik előző vállalatának hat évkeánál, a gárkémmennyel és egy gépirónóval. Fontos, hogy egy munkaügyiis mindig tudja, kit hova kell irányítani. Meséljük, hogy egyszer a világirodalom és világtörténelem néhány jeles képviselője felvételre jelentkezett egy vállalatnál. A munkaügyi azonnal elkészítették beosztásukat. Adámat és Eudát betanított munkásnak vették fel. Zeust villany-szerelőnek, Hannibált portásnak, Nérót tűzrendészeti felelősnek, Almos vezért éjjeliőrnek, Lady Macbethet szaktanácsadónak, Lear királyt nyugdíjas kisegítőnek, Lucretia Borgiát marósnak, Dobzse Lászlót szakszervezeti bizálmának, Dózsa Györgyöt osztályvezetőnek, Mária Teréziát termelési előadónak, Napóleont szigetelőnek, Pató Pált újítási felelősnek.

A munkaügyiis jó munkáját bizonyítja, hogy ez a vállalat sem működik rosszabbul, mint a többi.

— farkasházy —

— Nagy János —

Lehet pár darabbal kevesebb?

A vizsgaidőszak befejeztével a vidéki hallgatók zöme hazatért, így a februári étkezési utalványokat nem a szokásos időpontban, január végén vette fel, hanem február elején. Érthető, hogy az otthon töltött napokat nem rövidítették meg azért, hogy a jegyeket felvehessék.

Februárban következett aztán a meglepetés: aki február 4-én vagy 5-én vette fel, az előző napiak nem kapták meg. Olyan büntetés szaga volt az egészek, de a hallgatók ingerül kérdéseire a menzamegbi-zott elmondta, hogy nem önkényes intézkedésről van szó, ez minden hónapban így van: az új hónap minden vasárnapja előtti jegyet levágják, és visszaküldik a központba. Jelen esetben február 3-a vasárnap, ezért ezt, s a megelőző két napit levágják.

A jelenség magyarázatára nem kaptunk bővebb felvilágosítást. Tény, hogy az adminisztráció is megnövekedett, mert külön jelölni kellett azokat a menzamegbi-zottakat, akik kevesebb jegyet kaptak. A hallgatóknak sem jó, mert esetleges kölcsönként jegyeket más napokon kellett „kikoplalni”.

De hát akkor kinek jó ez? Vagy talán valami új-fajta takarékosági mozgalom áldozatai vagyunk mindannyian?

— KI —

Filmklub-program

KRIMI ÉS WESTERN

I. előadó, minden hétfőn fél 7-kor.

Febr. 18. Fritz Lang: M, egy város keresi a gyilkost (német, 1936).

Febr. 25. Allan Dwan: Nevada hajtóvadászat (amerikai, 1937).

Márc. 4. William Wyler: A félelem órái (amerikai, 1939).

Márc. 11. Cecil B. DeMille: Az igazi férfi (amerikai, 1936).

Márc. 18. Robert Fuest: ... És hamarosan a sötétség (angol, 1963).

Márc. 25. King Vidor: Billy, a kölyök (amerikai, 1940).

Apr. 1. Francesco Rosi: Gyilkosság Sziciliában (olasz, 1962).

Apr. 8. John Huston: A Sierra Madre kincse (amerikai, 1948).

Apr. 22. Jean-Luc Godard: Bolond Pierrot (francia, 1965).

Apr. 29. Akira Kurosawa: A hét samuráj (japán, 1954).

és John Sturges: A hét mesterlövész (amerikai, 1960).

Máj. 6. William Keighley: The G-mann (A rend katonái) (amerikai, 1935).

Máj. 13. John Ford: Aki megélt a Liberty Valance-t (amerikai, 1962).

Máj. 20. Alfred Hitchcock: Forgószél (amerikai, 1948).

A vetítések előtt a western és a krimi témaköréből kisfilmeket mutatunk be, többek között BUS-TER KEATON filmszkeccseit és más burleszk-filmeket.

A CANNES-I FILMFESTIVÁL TÖRTÉNETE

I. előadó, minden csütörtökön este 1/8-kor

Febr. 21. Jules Dassin: Akinek meg kell halnia (francia, 1957).

Febr. 28. Costa Gauras: Z, avagy egy politikai gyilkosság anatómiája (francia, 1963).

Márc. 7. Federico Fellini: Nyolc és fel (olasz, 1963).

Márc. 14. André Cayatte: Özönvíz előtt (francia, 1957).

Márc. 21. Charles Chaplin: A diktátor (amerikai, 1940).

Márc. 28. Elmar Klos: Üzlet a korzón (csehszlovák, 1963).

Apr. 11. Andrzej Wajda: Tájkép csata után (Lengyel, 1970).

Apr. 18. Ousman Sembene: Az utalvány (szenegáli, 1969).

Apr. 25. Jancsó Miklós: Fényes szelek (1969).

Máj. 2. René Clement: Harc a sínekért (francia, 1946).

Máj. 9. Alain Resnais: Szerelmem, Hiroshima (francia, 1959).

Máj. 16. Karel Reisz: Isadora (I-II. angol, 1969).

301 FŐS FILMKLUB a Kinizsi Filmszínházban (IX., Kinizsi u. 28.) minden kedden este 8 órakor

Egy körkép, egy téma, egy portré I. A mai amerikai filmművészet

Febr. 19. Peter Bogdanovich: Az utolsó mozifilm (1971).

Febr. 26. Denis Hopper-Peter Fonda: Easy Rider (1969).

Márc. 5. Richard Fleischer: A bostoni fojtogató (1968).

Márc. 12. Stuart Hagmann: Eper és vér (1958).

Márc. 19. Ben Maddow: A vad szem (1957).

Márc. 26. Sidney Pollack: A lovakat lelovják, ugye? (1969).

II. Tények

Apr. 2. Joris Ivens: A 17. szélességi fok (francia, 1970).

Apr. 9. John Newman: A disznó évében (amerikai, 1969).

Apr. 16. Jorge Broca: Mi a teendő? (chilei, 1970).

III. Andrzej Wajda.

Apr. 23. A légió. I-II. (1965).

Apr. 30. Minden eladó (1963).

Máj. 7. Nvirfalget (1971).

Máj. 14. Menyegző (1972).

Hu-mor-zsák

Tajgetoszt látni és meghalni...!

Levelező sakk: „Csak a levelet adom fel, a játszmát nem. Lépésem: Fh4”

Arra ébredtem, hogy majdnem elaludtam.

A jósnokepző iskolába a felvételi kérelemhez csatolni kell az önéletrajzot is. Az egészet...

Mi a FÜGGŐNY ellentéte? — FÜGGETLENY!

— zu —

A MARXIZMUS KELETKEZÉSE

Két tréjás kedvű, vidám ifjúhegelianus baktatott az egyik londoni munkásnegyedben. Az egyik éppen valami dialektikus anekdotát mesélt egy rock-Kant filozófusról, amikor iszonyatos kép tárult előjük: a szennyvizsatornába szorult fejével rugdálózott az ég felé egy elegánsan öltözött uriember.

— Olyan ismerős nekem ez a pofa! Vajon honnan? — szólalt meg az egyik ifjúhegelianus.

— Dejszen ez Hegel, a mi szeretett atyánk az ideológiában! — kiáltott fel a másik.

— In fact! — helyeselt az egyik, ami magyarul annyit tesz: valóban!

— Gyere, állítsuk a talpára! — szólt a másik, és már rohantak is... És mivel ez utóbbi ifjúhegelianust Marx-nak hívták, elnevezték ezt az elméleti történeti tettet marxizmusnak. A másik ifjúhegelianus Engels volt.

— döpö —